

A REFORMÁCIÓ

50. évfolyam 6. szám

Himnóke

Az Idő Próbája

Imanapi felolvasás, 2009 december 4-13.

A REFORMÁCIÓ

50. évfolyam 6. szám

Hírnöke

Tartalomjegyzék

1. „Ímé jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem”
Tökéletesen volt időzítve Jézus születése. 4
 2. „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek”
Krisztus türelmesen vár... Nyissuk ki az ajtót! 8
 3. „De kicsoda szenvedheti el az Ő eljövételének napját?”
Egy kérdés mely önvizsgálatra szólít. 12
 4. „Ha jeleket és csodákat nem láttok”
A látható vagy a láthatatlan dolgokra alapozzuk hitünket? 16
 5. „A tanításra és bizonyoságtételre hallgassatok”
Hogyan különböztethetjük meg a valódit a hamistól? 21
 6. „Éhséget az Úr beszédének hallgatása után”
Hogyan tudjuk elkerülni a lelki éhséget? 25
 7. **Elvégeztetett!**
Az összes bibliai prófécia diadalmas tetőpontja. 29
- Vers**
Az idő próbája. 32

Milyen nagyszerű dolog is a történések kezdeti részében ott lenni. A fontos eseményekre való felkészülésben nagy segítség, ha előzetesen információink vannak arról. És vajon milyen más esemény lehetne a legnagyobb a földön, mint Jézus Krisztus második eljövetele a dicsőség felhőjében. Az Úr kegyelmesen gondoskodott világosságról e témában, hogy intsen és útbaigazítson. Nagyon fontos tehát, hogy tanulmányozzuk ezen jelenvaló igazságot, örvendjünk annak és alkalmazzuk életünkben! Az imahét alaptémája „Az Idő Próbája” ebben az évben. A felolvasások az Úr visszatérésére való felkészülést szolgálja a végidők eseményei közepette. Nagyon komoly és erőteljes téma ez. Azonkívül, hogy összegyűltök a gyülekezetekben az imahét alatt, tegyetek külön erőfeszítéseket a magányosokért, hogy velük is megoszthassátok az olvasottakat, bátorítva őket látogatásokkal és imáitokkal.

Ne feledjétek a következőket sem:

- **DECEMBER 12. SZOMBAT:** Ima és böjt nap.
- **DECEMBER 13. VASÁRNAP:** Adakozás új missziós területek támogatására.

Bizakodunk, hogy ezen Imanapi, áldásos alkalom lesz a mélyebb hit, és odaszentelődés előmozdítására szívünkben, valamint Krisztus visszajövetelére való előkészülésre.

A Hetednap Adventista Reformmozgalom
Hivatalos Gyülekezeti Kiadványa

„A kor amelyben élünk megújító tevékenységre szólít.”
— Bizonyoságtételek, 4. kötet, 488.

Szerkesztő: D. Sureshkumar
Szerkesztői munkatárs: B. Monteiro
Tervező: D. Lee

A kiadvány eredeti címe:
THE REFORMATION HERALD®
(ISSN 0482-0843)

A kiadvány írásai a Biblia tanításain keresztül gyarapítja azok lelki életét, akik szeretnék jobban megismerni Istent.

Angol nyelven kiadja: Seventh Day Adventist Reform Movement

General Conference, P. O. Box 7240,
Roanoke, VA 24019-0240, U.S.A.
Web: <http://www.sdarm.org> e-mail:
info@sdarm.org

Nyomtatva és terjeszti:
Hetednap Adventista Reformmozgalom Magyarországi Területe. 2146
Mogyoród, Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu
Tel: 30/697-2610

Nyomtatás készült: Editura
Păzitorul Adevărului Str. Morii, Nr.
27. 505200, Făgăras - Jud. Brasov
Tel. 0268 213714, Fax 0268 214111,
e-mail: info@azsmr.ro, www.azsmr.ro, ISSN 1222-8532
50. évfolyam 6. szám; Copyright
©2009. november–december

Illusztrációk: www.dreamstime.com,
www.istockphoto.com,
www.ernonview.com

„Talán e mostani időért”

Az „advent” szó utal egy fontos személy, esemény vagy fejlemény megérkezésére, eljöttére és a legmagasztosabb formában idézi fel Jézus Krisztusnak, az univerzum Mesterének dicsőséges visszatérését.

Bármely fontos esemény sikeres tervezésének velejárója egy teljes és átfogó eljárás. Minél tekintélyesebb a személy, minél kiemeltebb az esemény – annál nagyobb előkészület szükségesebb. Egy nemzet elnökének beiktatása, a monarchia királyának megkoronázása, vagy egy új kormányzat felállítása, mind példázzák az esemény fontosságának nagyszabású voltát. Magasztosságuk mégis elhalványul, amint összehasonlítjuk az Úr nagy második eljövételét körülölelő örök dicsőséggel.

Nagyon fontos, hogy azon népnek, amelynek neve közvetlenül a történelemben legtürelmetlenebbül várt eseményre utal, minden törekvése ezen egyedülálló pillanatra való készülődés körül forogjon. A Mester adventjére való igazi előkészületnek nem csak a külsőségekben megnyilvánuló elvárásai vannak, hanem alapos belső átalakulást is igényel. Az Úr nem csupán a megtett jócselekedetekkel törődik, melyet az engedelmes gyermekek végeztek; fűrésző szemei látják a valóságot, azt hogy benső gondolataink igazán visszatükrözik-e azon indítékok tisztaságát, melyek a szeretet örökérvényű elvén alapszanak. Igazán figyelemreméltó az a mély lelki átalakulás, amely erősen meg kell gyökerezzen a bűn csa-

pása által sújtottakban.

A prófécia a megtervezett eljövendő emberi történelemnek kibontakozása. Kijelöli a fontos határköveket az idő útja mentén, hogy pillanatnyi helyzetünkben valódi kilátásaink lehessenek a jövőre tekintettel. Ilyen iránytű nélkül gyorsan a térképen nem szereplő folyóba kerülhetünk, és horgony nélkül sodródva, Babilon zűrzavarának tengerébe!

Mit jellemez Isten hatalmának királyi pálcája?

„Ámde [az Atya] a Fiúról így [szól]: A te királyi széked óh Isten örökön örökké. Igazságnak pálcája a te országodnak pálcája.” (Zsidók 1:8) „Igazság és jogosság a te királyi székednek alapja; kegyelem és hűség jár a te orczád előtt.” (Zsoltárok 89:15) A kegyelem királyságát hamarosan elhomályosítja a dicsőség királysága. Igazságos Istenünk felkel, hogy igazolja letaposott törvényét és véghezvigye az ítéletet azokon, akik megszegették azt. A prófécia rámutat, hogy ismerjük ezen dolgokat. Továbbá az is igaz, hogy Isten ítéletének ikertestvére a kegyelem. Isten jellemének ezen éltető jellegzetessége szintén ott lebeg a függönyön belül a Szentek Szentjében: „Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják egymást. Hűség sarjad a földből, és igazság tekint alá az égből. Az Úr is megadja a jót, és földünk is megtermi gyümölcsét. Igazság jár előtte és követi őt az ő lépéseinek útján.” (Zsoltárok 85:10-13)

Hol van a mi helyünk ezen eseményekben?

A prófeciák legaggasztóbb pontjaira tekintve – az előttünk lévő éles kanyarokra és a veszélyes sziklákra az úton – abba a kísértésbe eshetünk, hogy borúlátóvá váljunk, és úgy érezzük, hogy legyőztünk. Mint ahogyan a közlekedési mérnökök figyelmeztető táblával jelzik az úton közelgő veszélyeket, az Úr bölcsessége által kegyelmesen jelenít meg figyelmeztető jelzéseket. Segítségünkre rendeltettek ezek nem pedig, hogy elfojtsák örömmünket. Az a feladatunk, hogy egészen pozitívan álljunk a dolgokhoz; lehetőségeink az Úr szőlőskertjében, valójában végtelen.

Tekintsünk lelkesen előre a mi Urunk adventjére és hagyjuk, hogy a közelgő dolgok igazoljanak bennünket az élet viszontagságaiban. Csodálatos tapasztalatok várnak ránk, ha aktívan és buzgón megtesszük részünket azon dicsőséges eseményekben amelyek föld történelmét bezárják. A szolgálat szellemisége akkor tud élénkíteni és erősíteni bennünket, ha teljes odaadással összpontosítunk Mesterünk ügyének dicsőségére. „Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja.” (Ésaías 40:29) Mindannyiunknak meg van a saját helyéhez és elhivatottsághoz való kiváltsága – „és ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra”? (Eszter 4:14)

„Ímé jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem”

E. G. White írásaiból összeállítva

A teremtéstől isten Fiának felhőben való megjelenéséig átfed Isten Igéje egy történelmi időszakot. Sőt még többet is; tovább viszi a gondolatokat az eljövendő élet felé és megnyitja a helyreállított Paradicsom dicsőségét. Ezen évszázadok alatt Isten igazsága ugyanaz maradt. Ami igazság volt kezdetben az ma is az. Habár új és fontos igazságok lettek adva, a nemzedékek megvilágosodása érdekében, mégis a jelen kinyilatkoztatásai nem mondanak ellent a régieknek. Minden új igazság értelme csak jobban erősíti a régiét.

A ránk sugárzó szélesebb, tisztább fénynél, világosabban láthatjuk a korábbi rendeletek dicsőségét. Beszélgethetünk a régi idők pátriárkáiról; megfigyelhetjük Mózes, ahogyan törvényeket alkot Izrael számára, a prófétákat, ahogyan a jövendő koron áttekintve előre megmondják az eseményeket, és az apostolokat, ahogyan megnyitják az új elrendelések titokzatosságait, és ahogyan elbeszéli tapasztalataikat és az Ő csodálatos szavait, amikor úgy szólott, ahogyan ember még soha. Ha megnézzük, hogy miként teljesülnek körülöttünk a próféták jövendölései, közelebb kerülünk személyükhöz és mélyebb, valamint nagyobb felfogóképességgel érdeklődve olvassuk szavaikat. Mialatt az idő múlik és közelebb kerülünk a föld tör-

ténelmének lezárásához még tisztábban értjük majd az isteni bölcsességet, ha alázatos tanulók leszünk Krisztus iskolájában.

Noé, Ábrahám, Izsák, Jákób, Mózes, a pátriárkák és a próféták, Krisztus által hallották az evangéliumot; látták az emberiség megváltását a helyettes és kezes – Jézus a világ Megváltója – révén. Látták földre jönni a Megváltót emberi testben és bensőséges kapcsolatba kerültek Vele, az Ő isteni méltóságában. Ábrahám beszélt és sétált a mennyei angyalokkal, akik emberi öltözékben jöttek hozzá. Jákób Krisztussal és angyalokkal beszélgetett. Mózes szemtől szembe társalkodott Krisztussal, mint ahogyan két barát beszélget.

A teremtéstől és az ember bukásától napjainkig, folyamatosan bontakozik ki Isten megváltásról való terve, Krisztus révén, az emberiségért. A sátor és Isten temploma a földön, a mennyben lévő eredeti mintájára készültek. A szentély és annak ünnepélyes szolgálatai köré gyűltek össze titokzatosan azok a nagyszerű igazságok, amelyek az egymást felváltó generációk alatt lettek feltárva. Soha máskor nem adta Isten nagyobb bizonyítékát nagyságának és fennkölt méltóságának, mint amikor Izrael elfogadott vezetője volt. A nem látható király megnyilvánulásai lenyűgözőek és kimondhatatlanul félelmetesek voltak. Hódolattal voltak a királyi párca iránt, de nem emberi kéz tartotta azt. A szent láda, a kegyelem trónjával befedve és magába foglalva Isten szent törvényét volt Önmagá-

nak Jehovának a szimbóluma. Ez volt az Izraeliták ereje a háborúban való győzelemhez. Bálványok romboltattak le előtte és ezek pusztultak el. Földünkön soha nem nyilvánította ki ily nagyon az Úr az Ő felsőbbségét, mint amikor Ő egyedül volt elismerve Izrael királyaként.

Mily bölcs rendelkezése is volt az Úrnak, hogy szent törvényét adta az embernek – hogy megmaradjon az Ő ismerete – amely a kormányzás alapja volt a mennyben és a földön is. Ezen istentiszteleti rendszerrel való kapcsolat, folyamatos emlékeztetője volt a Megváltó eljövételének. Mialatt sűrű sötétség fedte be a földet és az embereket, volt az Úrnak néhány alázatos embere, akik elismerték az Ő uralmát azáltal, hogy tisztelték és engedelmeskedtek az Ő mennyei királysága alkotmányának, a Tízparancsolatnak. A bálványimádás és hitehagyás korszakain keresztül a Messiás fenntartotta az ígélet csillagát, hogy ragyogjon az erkölcsei sötétség égboltján, míg Krisztus el nem jön első adventjével.

Az oltáron minden áldozati ajándékban a Megváltó volt látható. A bűnbánó szívekből ima szállt fel a tömjénező füstjével együtt, hogy Isten azonképpen fogadja el áldozatukat, amiként az eljövendő Megváltóban hisznek. Ő eljött és áldozatként vérét hullatta, most pedig a mennyei szentélyben Atyja előtt ezt hozza fel mentségül. – *The Review and Herald, March 2, 1886.*

Még mielőtt emberi testet öltött volna, [Urunk és Megváltónk Jézus

Krisztus] végig látta az utat, amelyen haladnia kell, hogy megmentse, ami elveszett. A szívét gyötrő minden fájdalom, a fejére szórt minden sértés, minden elszenvedett nélkülözés ismeretes volt előtte, mielőtt letette koronáját és királyi palástját, leszállt trónjáról, hogy istenségére emberi ruhát öltson. Szeme elé tárult a bölcsőtől a Kálváriáig vivő ösvény. Ismerte a Reá váró kínokat. Mindent tudott, mégis ezt mondta: "Ímé jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem, hogy teljesítem a Te akarodat; ezt kedvelem, én Istenem, a Te törvényed keblem közepette van" (Zsoltárok 40:8-9). – *Jézus Élete*, 346.

"Mert nem mesterkélte meséket követve, ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövételét; hanem mint akik szemlélői voltunk az ő nagyságának. Mert amikor az Atya Istentől azt a tisztességet és dicsőséget nyerte, hogy hozzá a felséges dicsőség ilyen szózata jutott: Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm, ezt az égből jövő szöveget mi hallottuk, együtt lévén vele a szent hegyen." (2Péter 1:16–18)

Bármennyire meggyőző volt ez a bizonyíték, hiterősítés szempontjából, mégis ennél nagyobb erő rejlett a próféciák bizonyosságában. Péter kijelenti: "És igen biztos nálunk a próféta beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövevényekre, míg nappal virrad és hajnal csillag kél fel szívetekben; tudván először azt, hogy az írásban egy próféta szó sem támadt saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a próféta szó; hanem a Szentlélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei." (2Péter 1:19-21) – *Apostolok Története*, 366.

Az Ószövetség próféciái beteljesedtek

Jézus gyakran megkísérelte, hogy feltárja a jövőt a tanítványok előtt, de ők túlságosan közömbösek voltak arra, hogy szavai fölött gondolkozzanak. Ez okozta, hogy Jézus halála oly váratlanul érte őket; midőn később a múltba visszazapillantottak, és látták hitetlenségük következményeit, nagyon megszorodtak. Mikor Krisztust felfeszítették, nem hittek feltámadásában. Jézus nyíltan hangoztatta, hogy harmadnapon

feltámad, de gondolataik annyira összezavarodtak, hogy ennek értelmét fel sem fogták. A megértés hiánya okozta reményvesztettségüket, mikor halála bekövetkezett. Keserűen csalódtak. Hitük nem tudta áttörni azokat a sötét árnyakat, melyekkel látásukat Sátán elsötétítette. Bizonytalannak és titokzatosnak láttak mindent. Mennyi szenvedéstől menekültek volna meg, ha hisznek az Üdvözítő szavainak!

A kétségbeeséstől, bánattól és reménytelenségtől sújtva gyülekeztek a tanítványok a felházban. Bezárták és eltorlaszolták az ajtókat, attól való félelmükben, hogy rájuk is ugyanaz a sors vár, mint szeretett Mesterükre. Itt történt, hogy az Üdvözítő, feltámadása után, megjelent nekik.

Még negyven napig időzött Krisztus a földön. Ezalatt előkészítette a tanítványokat a reájuk bízott feladatra és megmagyarázta nekik mindazt, amit addig fel nem foghattak. Beszélt a jövődölésekről, melyek eljövételét hirdették; majd arról, hogy a zsidók elvetik Őt; továbbá haláláról. Kimutatta, hogy ezen jövődölések minden egyes részlete beteljesedett. Felhívta figyelmüket, hogy ezen jövődölések teljességében lássák biztosítékát annak az erőnek, mely további működésüket kíséri. Minderről olvashatjuk: "Akkor megnyilatkoztató az ő elméjüket, hogy értsék az Írásokat. És monda nekik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon. És prédikáltatni az ő nevében a megértésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között Jeruzsálemtől elkezdve". Még hozzáfűzte: "Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai." (Lukács 24, 45-84.) – *Apostolok Története*, 18-19.

[Mennybemenetele előtt] Krisztus Mózes könyvétől, a bibliai történet alfájától kezdve megmagyarázta nekik mindazokat a helyeket a Szentírásból, amelyek Reá vonatkoznak... Az volt a szükséges azonban számukra [a tanítványoknak az emmausi úton], hogy megértsék az ótestamentumi próféciák és előképek Krisztus mellett való tanúbizonyágtételeit. Ezekre kellett hitüknek felépülnie. Krisztus nem vitt véghez csodákat, hogy meggyőzze őket. Azt tekintette első feladatának, hogy megmagyarázza nekik az Írásokat. Ed-

dig úgy tekintettek halálára, mint ami összetörte, megsemmisítette minden reménységüket. Krisztus most megmutatta nekik a próféták könyveiből, hogy éppen ez volt a legerősebb kézzelfogható bizonyíték hitük számára.

Miközben a tanítványokat oktatta, Jézus rámutatott az Ótestamentumnak, mint küldetése tanúbizonyosságának a fontosságára. Sokan azok közül, akik most kereszténynek vallják magukat, félreállítják az Ótestamentumot, és azt vallják, hogy nincs annak többé semmi haszna és jelentősége. Krisztus azonban nem tanított semmi ilyet. Sőt, Krisztus olyan magasra értékelte az Ótestamentumot, hogy egy alkalommal ezt mondotta róla: "Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad" (Lukács 16:31).

Krisztus hangja az, amely a pátriárkák és a próféták által szól hozzánk Ádám napjaitól az utolsó idők eseményeinek a lezárásáig. Az Üdvözítő mellett az Ótestamentum éppen olyan tisztán és világosan tanúságot tesz, mint az Újtestamentum. A prófétikus múltból felragyogó világosság az, amely tisztasággal és szépséggel előhozza Krisztus életét és az Újtestamentum tanításait: Krisztus csodái istenségének bizonyítékai. Annak azonban, hogy Ő a világ Megváltója, még erősebb bizonyítékát találjuk meg, ha az Ótestamentum próféciáit az Újtestamentum történetével hasonlítjuk össze.

A próféciáról való vitatkozás közben Krisztus pontos képet ad tanítványainak arról, hogy miért kellett Neki emberi formában megjelennie. Az a reménységük és várákozásuk, hogy a Messiás olyan valaki lesz, aki a nép kivánságainak megfelelően elfoglalja a trónt és a királyi hatalmat, félrevezető volt. Ez a felfogás megakadályozta a helyes megértését annak a ténynek, hogy Krisztus a legmagasabb méltóságból a legalacsonyabb helyzetbe ereszkedett, amit csak elfoglalhatott. Krisztus azt akarta, hogy tanítványainak elgondolásai, elképzelései lehetőleg tiszták és igazak legyenek minden tekintetben és értelemben. Amennyire csak lehetséges volt, meg kellett érteniük mindazt, ami a számára kijelölt szenvedésekkel összefüggésben volt. Krisztus megmutatta tanítványainak,

Ha a világ történelmének egy korábbi szakaszában jelenik meg az Üdvözítő, akkor nem lett volna oly nagyszerű a keresztények nyeresége.

hogyan az a szörnyű harc, amelyet most még képtelenek voltak felfogni, abban a szövetségben teljesedett be, amely még a világ fundamentumainak a lerakása előtt megkötött. Krisztusnak meg kellett halni, mint ahogy a törvény minden megszegőjének meg kell halnia, ha továbbra is megmarad a bűnben. Mindennek meg kellett lennie, de nem vereségben kellett végződnie, hanem dicsőséges, örök győzelemben. Jézus azt mondta tanítványainak, hogy mindent el kell követni azért, hogy a világ megszabaduljon a bűntől. Követőinek úgy kell élniük, ahogy Ő élt, és úgy kell munkálkodniuk, ahogy Ő munkálkodott, vagyis hathatós és állhatatos erőfeszítéssel. – *Jézus Élete, 702-704.*

Isten tökéletes időzítése

Megváltásunk terve nem Ádám bukása után - mint utólagos megoldás - jött létre. A megváltás terve "ama titoknak kijelentése" volt, "mely örök időtől fogva el volt hallgatva" (Róma 16:25). A megváltás terve azokat az elveket tárta fel, amelyek Isten trónjának alappillérei voltak öröktől fogva. Isten és Krisztus kezdettől tudtak Sátán hitehagyásáról, és arról, hogy az ember is bűnbe esik a lázadó megtévesztő befolyása következtében. Nem Isten akarta a bűnt, de látta előre, hogy lesz, és gondoskodott ennek a rettenetes veszedelemnek a legyőzéséről. Oly nagy volt a világ iránti szeretete, hogy elkötelezte magát egy-

szülött Fia feláldozására, "hogyan valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (János 3:16).

Lucifer ezt mondta: "az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet... és hasonló leszek a Magasságozóhoz" (Ésaiás 14:13-14). Krisztus azonban "mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén" (Filippi 2:6-7).

Ez önkéntes áldozat volt. Jézus Atyja mellett maradhatott volna, megtarthatta volna mennyei dicsőségét s az angyalok hódolatát. Mégis elhatározta, hogy leteszi jogarát Atyja kezébe, elhagyja a mindenség trónját, hogy világosságot hozzon a sötétségben ülőknek és életet adjon az elveszendőknek.

Mintegy kétezer évvel ezelőtt titok hordozó szózat hangzott a mennyben Isten trónjáról: "Ímé jövök!" (Zsoltárok 40:8). "Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem... Ímé itt vagyok (a könyv fejezetében írva vagyon rólam), hogy cselekedjem, óh Isten a te akarodat" (Zsidók 10:5-7). Ezek a szavak hirdették meg annak a tervnek a beteljesedését, amely örök időktől fogva rejtve volt. Elérkezett az ideje, hogy Krisztus világunkba jöjjön és testet öltön. Ő mondta: "testet alkottál nekem" (Zsidók 10:5). Ha abban a dicsőségben jelenik meg, amely az Övé volt Atyja oldalán a világ létezése előtt,

nem viselhettük volna el jelenlétének fényét. Hogy szemlélhesük Őt, és ne semmisüljünk meg, eltakarta dicsőségét. Istenségét emberi természet fedte, - láthatatlan dicsőségét látható emberi formába rejtette. – *Jézus Élete, 13-14.*

Isten kezében eszköz volt a római hatalom, hogy meggátolja, hogy a világ Világossága kialudjon a sötétségben. Kereszt lett felemelve, Isten tervével összhangban, minden nemzet, nyelv és nép számára, hogy felhívja a figyelmet Isten Bárányára, aki elvette a világ bűneit.

Amennyiben Krisztus eljövetele

több évvel később történt volna, amikor már a zsidók hatalma gyengébb lett, akkor a prófécia nem teljesedett volna be, mivel a zsidók képtelenek lettek volna hanyatló hatalmukkal befolyásolni a római törvényhozást, hogy Jézust halálra ítéljék hazugságaik terhe alatt, és így nem lehetett volna Krisztus keresztje felállítva a Kálvárián. Nem sokkal azután, hogy az Üdvözítő ezt megtették, a keresztre feszítést eltörölték. A helyszín, amely helyt adott Jézus halálának, a nagy tömeg embertelen magatartása, a földet elárasztó természetfeletti sötétség, a széthasadt sziklákban és villámlásokban megmutató küzdelme a természetnek, olyan bűntudatba és rémületbe vonta őket, hogy a keresztet, mint a kivégzés egy eszközét, gyorsan beszüntették. Jeruzsálem lerombolásakor, amikor a csőcselék ereje ismét felülkerekedett, a keresztre feszítést megint használták egy ideig és sok kereszt lett felállítva a Kálvárián.

Krisztus eljövételének pontos időben való megtörténte és módja, ahogyan megtette azt, a prófécia teljes és tökéletes betöltése volt. Az apostolok bizonyágtétele és kortársi voltak által lett ez bizonyítva, ami a keresztényi hit bizonyítékai között a legerősebb volt. Mi nem voltunk szemtanúi Jézus csodáinak melyek igazolták az Ő istenségét, azonban rendelkezünk az apostolok állításaival, akik végignézték és hit által mi is láthatjuk azokat szemükön keresztül, és hallhatjuk füleiken keresztül. Hitünk az ő hitükkel megragadhatja a kapott bizonyítékokat.

Hosszú évszázadok prófétáinak és igaz embereinek bizonyágtételein keresztül fogadták el Jézust az apostolok. A keresztény világ számára megvan a bizonyítékok teljes és tökéletes láncolata, amely áthalad az Ő és Újszövetségen egyaránt. Ez egyrészt leszögezi az Üdvözítő eljövételét, másrészt a prófécia beteljesedésének körülményeit. Mindez elegendő ahhoz, hogy megalapozza hitét, aki hajlandó hinni. Isten terve volt, hogy az emberiségnek megfelelő lehetősége legyen a hit gyarapításához Isten és az Ő Fia ereje által valamint a Szentlélek munkáján keresztül. – *The Spirit of Prophecy, vol. 3, pp. 180–182.*

A prófétikus szavak megbecsülése

Isten azt akarja, hogy a megváltás terve késői esőként érkezzék népéhez; mert hiszen most gyors ütemben veszítik el Istennel való kapcsolatukat. Emberben bíznak, embert dicsőítenek s erősségük arányban van ezen emberek erejével. Némely dolgokat föltárt előttem az Úr, melyek rövidesen be fognak teljesedni. Többet kell még tudnunk, mint jelenleg tudunk. Meg kell értenünk, föl kell fognunk Isten mélységes dolgait. Olyan tárgyakon kell időznünk, melyek többre méltók a felületes figyelemnél. Angyalok kívántak betekinteni azokba az igazságokba, melyeket az Úr annak a népnek jelentett ki, mely Isten ígését kutatja, s mely megtört szívvel esedezik bölcsességért. Annak az ismeretnek nagyobb hosszúságáért, szélességéért és magasságáért; melyet egyedül Isten tud megadni.

Az evangélium öröme az üzenete magyarázatának százait állították össze olyan emberek, akiket emberek nagyra neveznek, s amint közeledünk a világ történelmének záróeseményeihez, még ezután is több bámulatra méltó magyarázattal fognak előállni. Nekünk megtört szívvel kell tanulmányoznunk a Szentírást. Akik képességeiket Isten szavának kutatására, különösen az utolsó napokra vonatkozó jövődölésekre fogják fordítani, azoknak fontos igazságok fölfedezése lesz a jutalmuk. Az Újszövetség utolsó könyve tele van

olyan igazságokkal, melyeket meg kell értenünk. A Sátán elvakította az emberek látását, ezért boldogan kaptak bármi ürügyön, hogy ne kelljen tanulmányozniuk a Jelenések könyvét. Pedig ezen könyvben Krisztus azt nyilatkoztatta ki szolgáján, Jánoson keresztül, hogy mik következnek be az utolsó napokban.

Iskoláinkban a Biblia minden kutatója tanulmányozza szorgalmasan a Jelenések jövődöléseit. Amint kutatjuk az Írásokat, úgy majd a Krisztus jelleme fog előtűnni előttünk, annak végtelen tökéletességében. Ő az, akiben örökéletünk reménysége összpontosul. Örökéletet jelent Ő mindazoknak, akik az Ő húsát eszik, az Ő vérért isszák. Akik Rá tekintenek, azok meggyógyulhatnak a kígyó marásától; hiszen Ő a bűnök hordozója, a bűn egyedüli gyógyírja. Ha Őrá tekintünk, ha Őt szemléljük, akkor mi is az isteni képmás hasonlóságára változhatunk el. Ne túrjuk meg semminek, hogy lelkünk és Isten közé ékelje magát. A tanuló lelkében növekednie kell a hitnek, szeretetnek, imádatnak. Az igazság legpompásabb kincsei vannak birtokunkban és ha folytatjuk az Úr megismerését, akkor széles terület tárul ki előttünk, melyben tevékenykedhetünk. Az Ige lejegyzte Jézus könyörölés cselekedeteit, valamint csodálatos helyreállító hatalmát. Fájó szívvel olvassuk, milyen szomorúság érte Urunkat az miatt, hogy mi bűnököt követtünk el. Azt is megtanulhatjuk, hogy az Ő szenvedésén és áldozatán keresztül, hogy miként lehetünk tökéletessé benne. Az ihletés azt a történetet mondja el, mely minden emberi tudománynál fontosabb számunkra, legyen az bármilyen széles és mély.

„Az az örök élet” – mondta Krisztus – „hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a fölkent szabadítót.” (János 17:3) Miért nem fogjuk már fel végre, hogy mennyire értékes is ez az ismeret. Ezek a dicső igazságok miért nem izzanak szívünkben, reszketnek ajkunkon, miért nem járják át egész lényünket? – *Bible Training School, January 1, 1913.*

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek”

Írta: Paul Balbach

Mostanában kopogott-e valaki az ajtódon? Vagy emlékszel-e az utolsó ilyen eseményre? Sok helyen ma már nem szokványos a kopogtatás. Sok fiatal nem tudja, hogy mi is az. Manapság az árusítók és a látogatók telefonon vagy interneten előre időpontot beszélnek meg.

Mi az első reakció, ha kopogtatnak az ajtódon és egy idegen áll az ajtóban? „Kinyissam az ajtót? El kellene küldjem. Talán megkérdezem a nevét. Esetleg megkérdelem, mit akar. Figyelmem kívül hagyom a kopogtatást.”

Ki kopogtat?

Szíved ajtaján Krisztus kopogtat ma, a Szentlélek által. Ezt mondja: „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.” (Jelenések 3:20). Néhány kiválasztott barát ajtaján kopogtat csak Krisztus? Nem. „[Az Igaz Tanúbizonyosság] hangja könyörög minden szívnek... (idézve Jelenések 3:20)” – *The Review and Herald, December 9, 1890.*

„Jézus házról-házra jár, megáll minden lelki templom előtt, és így szól: 'Ajtó előtt állok és zörgetek...' 'Nyissatok meg ajtókat,' szól a mennyei árus, a lelki gazdagság, kincsek tulajdonosa, 's vegyetek tőlem. Én, az Üdvözítők tanácsolom ezt.'” – *The Review and Herald, August 7, 1894.*

Életed sok-sok elfoglaltságai között, meghallod-e Krisztus kopogtatását? Ismered-e az Ő hangját, vagy idegennek tekinted? Esetleg annyira meg vagy babonázva a világ hangjával, hogy már nem ismered meg Őt? Szeretnéd, ha elmenne? Tudod előre, hogy jó vagy rossz hírt hoz neked? Meg tudod-e nyitni az ajtót előtte? Kész vagy-e, hogy vendégül lásd a mennyei Látogatót?

Mi is a kopogtatás?

A kopogtatás az ajtón jelenthet jó és rossz hírt is. Lehetséges, hogy a kiszállító szolgálat hoz virágokat anyák napjára. A második világháború idején az Egyesült Államokban sok otthont meglátogattak az egyenruhás katonai tisztiek. Azért jöttek, hogy elmondják a rossz hírt, hogy a férj, az apa vagy a fiuk „elesett a fronton”. Amikor kinyitjuk az ajtót, akkor fel kell legyünk készülve a hírhozó mondanivalójára.

Tűnődte-e már azon, hogy valójában mit is jelent „Jézus kopogtatása” a szív ajtaján? Az ihletés szava ezt mondja: „Minden figyelmeztetés, fedés, kérések Isten Igéjében vagy az Ő meghatalmazott hírnökén keresztül, zörgetést jelent a szív ajtaján. A bebocsátást kérő Jézus hangja az.” – *The Review and Herald, November 2, 1886.* (Ez az üzenet igen szerzteágazó és összetett, azonban személyes, lelki igyekezetet kell tennünk, hogy elérhesse célját ezen időszak „kopogtatás”)

Krisztus a Bibliát, a Prófétaság Lelkét, vagy „meghatalmazott hírnökét”

használja arra, hogy figyelmeztessen, megfedjen és bátorítson bennünket. Ez a hírnök lehet egy lelkész, egy tanár vagy egy hittestvér.

Mi történik azonnal, ha nem nyitunk ajtót? „Minden figyelembe nem vett kopogtatás után kisebb az indíttatás, hogy ajtót nyissunk. Ha nem engedünk azonnal Jézus hangjának, akkor hangja a hangok sokaságával keveredik össze fejünkben, a világ gondjai és ügyei kötik le figyelmünket, és meggyőződésünk is eltűnik. Szívünk érzetlenebbé válik és veszélyes öntudatlanságba hanyatlak az idő rövidsége s az azon túl lévő örökkévalóság felől.” – *The Review and Herald, November 2, 1886.* Micsoda nagy veszély! Ha azonnal nem nyitunk ajtót, lelkileg öntudatlanokká válhatunk.

Mire utal a bibliai idézet?

A Jelenések 3. részében lévő vers, Krisztus kopogtatását szemlélteti macacsságunk ajtaján, amely az emberi szívben található – az Igaz Tanúbizonyosság Laodíceának szóló tanácsának legvégén. A mi időnkre szóló üzenet ez! Krisztus szeretne szívünkben lakozni azonnal – jobban, mint valaha. Nem beszél hozzánk hallható hangon feltétlenül, hanem sokkal inkább a lelkiismeretünk számára. Ezért nagyon fontos, a késő eső kitöltésének idején, hogy megértsük a Szentlélek lelkiismereten végzendő feladatát.

„A lelkiismeret Isten hangja, mely az emberi indulatok konfliktusai közben hallatszik. Ellenállva annak, Isten Lelke van megszorítva.

Mindnyájan szeretnénk megérteni,

hogyan pusztul el a lélek. Nem úgy, hogy Isten elrendeli, hogy valaki ne üdvözüljön. Nem küld áthatolhatatlan sötétséget a szeme elé. Hanem először az ember áll ellene Isten Lelke ösztönzésének, és ha már egyszer megtette, legközelebb könnyebben, harmadszor még könnyebben, negyedszer pedig sokkal könnyebben ellene tud állni. Azután következik a hitetlenség és az ellenállás magvetéséből az aratás. Micsoda aratás növekszik a sarló alá a bűnbe való elmerülés miatt!

Ha mellőzzük a titkos imát és a Szentírás olvasását ma, holnap már kevésbé tiltakozik a lelkiismeretünk. Ezután mulasztások hosszú sora következik, s mindez a szív talajába vetett egyetlen rossz mag miatt. Azonban a világosság minden egyes gyöngédn ápolta sugara a világosság aratását termi majd. Ha egy alkalommal ellenállunk a kísértésnek, ez erőt ad, s másodszor már sokkal határozottabban szegülünk szembe a rosszal. Minden önmagunk felett aratott győzelem egyengeti az utat fölfelé s minden győzelem magvetés az örök életre." – *Bizonyságtételek, 5. kötet, 90-91.*

A zsolttáros így imádkozott: „Taníts meg engem a Te útjaidra, hogy járassak a Te igazságodban, és **teljes** [összeforrt] **szívvel** féljem nevedet.” (Zsoltárok 86:11) Azért imádkozott, hogy a bűnsebzett, megosztott szíve eggyé válhasson, mialatt tanulmányozta Isten útjait játni, valamint fogadalmat tett, hogy követni fogja a tanultakat, amint folyamatos előrehalad az igazság tanulmányozásában. A Mester iránt való szeretet és engedelmesség állandóan fejlődő folyamata ez. A Szentlélek győz meg bennünket mind több és több szempontokról, amik által egyre magasabb és magasabb szintre juthatunk, míg végül, mint ahogyan Énók is, készen leszünk arra, hogy elragadtassunk a mennyei udvarokba. A mennyei Vigasztaló fog meggyőzni bennünket „bűn, igazság és ítélet tekintetében.” (János 16:8) Végül saját jellembeli szintünk szerint fogunk törekedni magasabbra és magasabbra. Ez okból van nagy szüksége lelkünknek, Krisztus megmentő látogatására. Most, ebben a pillanatban!

Milyen a valódi helyzeted Isten előtt? Meg vagy elégedve lelki állapotoddal?

Mi a célja Krisztus látogatásának?

A Megváltó mennyei kereskedőként ábrázolja magát, a legértékesebb igazság drágaköveivel megrakottan. Házról-házra járván mutatja be felbecsülhetetlen értékű áruit. A család minden tagja számára van portékája. Vásárolnunk kell tűzbe kiolvasztott aranyat (hit és szeretet), fehér öltözetet (Krisztus igazságosságának ruhája), és szemgyógyítóírt (lelki ítélőképesség).

Krisztus a békesség üzenetével jön. Lelkünk diplomát szeretné megtisztítani minden szennytől és bűntől. Az Ő valóságos jelenléte tisztítja meg és szenteli meg a lelket. „Vajha ma hallanátok az ő szavát. Ne keményítsétek meg a ti szíveteket.” (Zsoltárok 95:7.8) „Vigyázzatok, meg ne vessétek azt, aki szól.” (Zsidók 12:25) „Még ma tedd meg feladatodat, mielőtt túl késő lenne. A mai napon benned levő hatás, nem biztos, hogy holnap is oly erőteljes lesz. Lehet, hogy Sátán csapdája körülfog téged. Talán a gyertyatartó el lesz mozdítva helyéről és te a sötétségbe zuhansz.” – *The Review and Herald, November 2, 1886.*

Eltorlaszolod-e a bejáratot?

Talán azt gondold, hogy ilyen fontos Vendéget mindenki szívesen látna! Sajnos nem mindenki nyitja ki az ajtót Jézus előtt. Mint ahogyan közel 2000 évvel ezelőtt saját népének nagytöbbsége elutasította Krisztust, úgy ma is megteszik ezt Vele. „Sokan mégsem akarják őt [a Megváltónkat] befogadni. A Szentlélek várakozik, hogy meglágyítsa és lecsillapítsa szívüket. Ők azonban nem akarják kinyitni az ajtót, nem hajlandók beengedni az Üdvözítőt, mert attól tartanak, hogy kívánni fog tőlük valamit. Ezért a názáreti Jézus továbbmegy. Vágyakozik, hogy rájuk ruházza kegyelmének gazdag áldásait, de visszautasítják. Milyen borzasztó dolog saját diplomából kirekeszteni Krisztust! Micsoda veszteség ez a gyülekezetnek!” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 262.*

Krisztus nem erőlteti, hogy belép-

hessen, azonban erősebben és hangsúlyosabban folytatja a kopogtatást. Ő „állandóan keresi az elveszetteket, és mondja: 'Miképpen adnának oda?' (Hóseás 11:8). Ő újra visszatér, hogy még nagyobb erővel kérlelje: 'Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek.' Szeretetének vonzerejével kényszeríti az embert, hogy térjen hozzá. És ők így szólnak Krisztushoz: 'A Te jóvoltod felmagasztalt engem' (Zsoltárok 18:36).” – *Krisztus Példázatai, 158.*

Végül is megnyílnak és Jézus beléphet. Micsoda békesség, micsoda csendesség ez a lélek számára.

Mi történik minden egyes esetben, amikor elmulasztjuk meghallgatni az Ő kegyelmi üzenetét? „Minden alkalommal, amikor nem hallgatod meg a kegyelem üzenetét, egyre hitlenebb leszel. Minden alkalommal, amikor nem nyitod meg szíved ajtaját Krisztus előtt, egyre inkább vonakodó leszel meghallgatni hangját, amit szólt. Magad csökkented esélyed a kegyelem utolsó hívó hangjának meghallására.” – *Krisztus Példázatai, 159.*

A Biblia és a Próféataság Lelkének olvasásakor „hiszitek-e, hogy a feddés bizonyságtételei, melyet kaptatok, Istentől származnak? Ha valóban hiszitek, hogy Isten szava szólt hozzátok, rámutatva veszélyeitekre, akkor figyelmeztetek-e a tanácsokra? Frissen tartjátok-e emlékezetekben ezeket a bizonyságtételeket azáltal, hogy gyakran és imádkozó szívvel olvassátok azokat?” – *Bizonyságtételek, 3. kötet, 362.*

Mi torlaszolja el az ajtót?

Krisztus úgy van ábrázolva, mint aki az ajtóban áll. Miért nem lép be? Különböző dolgok vannak, amik elzárják szívünk ajtaját. „Láttam, hogy sokuknak oly sok szemét gyűlt össze a szívük ajtajánál, hogy nem tudják kinyitni azt.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 137.* „A bűnös maga az, aki eltorlaszolja az ajtót. El fogja-e most távolítani a torlaszokat? Kirekeszeli-e az ajtót? A záruk az ajtónak a belső, nem pedig az Üdvözítő felőli oldalán vannak.” – *The Review and Herald, March 5, 1889.*

„Takarítsuk el a szemetet, nyissuk ki az ajtót és hívjuk Jézust, hogy jöjjön be és lakjon velünk.” – *The Home Missionary, November 1, 1890.* Itt van az akadályok listájának egy részlete, amelyek meggátolják Krisztust, hogy belépjen.

„A bűn szeretete elzárta a szív ajtaját.” – *The Signs of the Times, September 12, 1911.* „Krisztus nem fog belépni olyan szívbe, amelyet beszennyez a bűn.” – *The Review and Herald, October 30, 1888.*

„Némelyeknek testvéreik és önmaguk között lévő gondolataikat kell eltávolítaniuk.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 137.* „Derítsd ki, hogy mi az ami elválaszt téged testvéredtől és törekedj arra az egységre amiről Krisztus azt mondta, hogy meg kell legyen a gyülekezetben.” – *The Review and Herald, January 19, 1905.*

„Másoknak gonosz természetüket, önző kapzsiságukat kell eltávolítaniuk, hogy ki tudják nyitni az ajtót. Mások a világot gördítették szívük ajtaja elé, és ez állta el az utat.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 137.*

„Fel kell hagynunk minden olyan dologgal, mint például a szenvedély,

tűrelmetlenség, zúgolódás és békétlenség, ezután pedig helyet kell találnunk Jézus számára a szívben.” – *The Bible Echo, January 15, 1892.*

„A legfontosabb kérdés számunkra: 'Ismerjük-e Istent tapasztalatból? Készek vagyunk-e hinni azt, amit mond nekünk? Készek vagyunk-e megtenni, amire szólít bennünket, ahelyett, hogy a magunk belátását követnénk? Közelebb húzódunk-e Istenhez?' A Szentírás mondja: 'Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképen [kell elbírálni] ítéltetnek meg.' (1Korinthus 2:14) Ha szívetek nincs teljesen átadva Istennek, ha nem vetitek alá magatokat, hogy az Ő akarát cselekedjétek, akkor annak irányítása nélkül fogtok tervezni, aki pedig hatalmas tanácsadó...

Senkihez nem méltó, hogy itt vagy ott a kétség szavát ejtse el, mely majd méregként fog hatni mások értelmére, megrendítve az Isten által küldött üzenetekbe vetett bizalmukat, mely üzenetek segítségül szolgáltak a munka alapjainak lefektetéséhez, s mind a mai napig intésekkel, figyelmeztetésekkel, helyesbítésekkel és bátorításokkal járulnak hozzá a munkához. Akik elállják a bizonyságtételek útját, azoknak ezt mondom: Isten üzenetet adott népének, s hangja hallatszani fog, akár meghallgatjátok, akár nem...

'A tanításra és bizonyságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnalok.' (Ésaiás 8:20) Még a Szentléleknek a szíven végzett munkáját is az Isten szava fényénél kell megvizsgálniuk. A Szentírást ihlető Lélek mindenkor a Szentírás felé irányítja az embert.

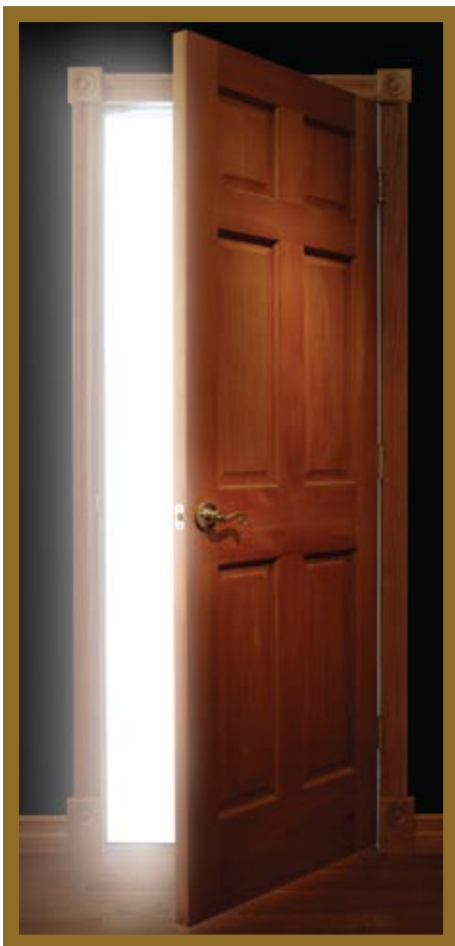
'És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.' (Máté 24:12) Az Igaz Tanú mondja máshol a gyülekezetéről, miután számos erényt föl sorol: 'De az a mondanom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.' (Jelenések 2:4) Az uralkodó bálványimádás és gonoszság bénító, gyengítő hatással van a vallásosságra és az istenfélelemre. Bizalmatlanság, önzés és gyanakvás van köztünk. Néhányan ugyan szilárdan ragaszkodunk hitvallásunkhoz, mások azonban elhagyták a hit egyszerűségét, e miatt már a kételkedés mezsgyéjét tapos-

sák. Lelkileg befelhősödtek, ezért sokan súlyos tévedéseket melengetnek. Némelyek ítéletet ülnek a Szentírás fölött, kijelentve hogy ez vagy amaz rész nem ihletett, mivel nem tűnnek kedvező színben előttük. Nem tudják összeegyeztetni a filozófiai és a tudományi elméleteket – tévesen tudománynak nevezett elméleteket. Mások, különböző okokkal, megkérdőjelezzik Isten szavának egyes részeit. Ennek következtében sokan vakon járnak, ahol azután az ellenség előkészíti az utat. Tehát senkinek sem dolga, hogy ítéletet mondjon a Szentírás fölött, hogy Isten szavának bármelyik részét megítélje vagy kárhoztassa. Ha valaki megmeri ezt tenni, akkor Sátán olyan légkört teremt számára, amelyet belelegezve törpévé teszi lelki növekedését. Mikor valaki annyira bölcsnek gondolja magát, hogy bátran földarabolja Isten igéjét, annak bölcsességét Isten balgaságnak tartja. Ha nagyobb lesz ismerete, akkor majd rájön, hogy mennyi mindent kell még megtanulnia. Az ő legfontosabb feladata, hogy taníthatóvá váljék. 'Tanuljátok meg tőlem' – mondja a nagy Tanító – 'hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.' (Máté 11:29)

Bárcsak minden munkás lelki látása tisztává válna, hogy meg tudja különböztetni a szentet a közönségestől. Önszeretettől megvakítottan sokan szem elől tévesztik mások jogait, de még az Isten dicsőségét is. Amikor úgy látjátok magatokat, ahogyan valóban vagytok, amikor úgy látjátok Istent, ahogyan Isten szeretné, hogy lássátok Őt, akkor igazán érezni fogjátok, hogy Jézusra van szükségetek, és megtört szívvel fogjátok keresni Őt. Akkor majd meg is találjátok. Úgy fogjátok kutatni majd Jézus kegyességeinek mennyei kincsesházát, mintha drágagyöngyöket keresnétek, s ha megtaláltátok, akkor nem kételkedtek testvéreitek szándékaiban, hanem a kegyelem gyöngyei lesznek ott. Krisztus akarata lesz bennetek; úgy munkálkodtok és beszéltek majd, ahogyan Ő munkálkodott és beszélt.

Isten népét ne irányítsák a világi vélemények, világi szokások...

Az Isten szava világosan kijelenti, hogy a világ meg fogja vetni, lábbal

Imádkozva tekintsünk az akadályok sorára, amelyek meggátolják, hogy Krisztus beléphessen szívünkbe. Meg fogja mutatni számunkra, hogy mik ezek és erőt ad, hogy eltávolítsuk azokat.

fogja taposni az Úr törvényét; és hogy a gonoszság rendkívüli módon uralkodóvá válik.” – *Kiben Bízhatunk, 2. kötet, 483-486.*

„Ha majd a szívből eltűnik az önteltség, akkor az ajtó meg fog nyílni Krisztus előtt.” – *This Day With God, p. 74.*

„Jézus mondja: „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek.” Meg kell fosztanunk magunkat mindentől, ami elzárja lelkünket Tőle. Ha ez megtörtént, akkor Isten megvált bennünket.” – *The Signs of the Times, August 1, 1892.*

„Távolíts el mindent ami eltorlaszolja szíved bejáratát és hívd be az üdvözítőt.” – *The Review and Herald, May 5, 1891.* Tárjuk szélesre az ajtót és üdvözljük örömmel és tárt karokkal Jézust.

„Szívének nagy boldogságát adja válaszként mindenki, Isten Fiának felbecsülhetetlen értékű ajándékáért.” – *The Review and Herald, December 17, 1889.*

Mit tesz Krisztus amint belépett?

Ha Krisztus egyszer belépett, akkor lelki áldások sokaságával kíván bennünket ellátni. „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szót és megnyitja az ajtót, bemelegyek ahhoz és velem vacsorálok, és ő én velem.” (Jelenések 3:20) Abban a pillanatban Krisztus az alábbiakra fogja indítani a lelket:

Békét hoz és az aggodalmat eltávolítja — „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (János 14:27)

Türelmet és higgadtságot hoz — „A legkeményebb próbákban is türelmesek és higgadtak leszünk, ha Krisztus békéje belépett szívünkbe.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 3, p. 219.*

Szeretetet hoz — „Ha Krisztus szeretete belépett szívünkbe, akkor igyekszünk jellemének példáját követni... Minél többet tanulmányozzuk – szívvel-leléssel – Krisztus életét, annál jobban keresztényekké válunk.” – *That*

I May Know Him, p. 118.

Felfogóképességet hoz — „A Szentlélek ad tiszta értelmet az Ige minden hűséges cselekvőjének szívébe.” – *That I May Know Him, p. 118.*

Mennyei kegyelmet hoz — „Minél inkább keresztre feszítjük önző szokásainkat azáltal, hogy áldásainkat és istenadta képességeinket tovább adjuk másoknak, annál inkább fokozódik és erősödik rajtunk a mennyei kegyelem.” – *That I May Know Him, p. 118.*

A Lélek minden gyümölcsét hozza — „Gyarapodni fogunk lelkiekben, türelemben, kitartásban, alázatosságban, szelídségben.” – *That I May Know Him, p. 118.*

Világosságot és örömet hoz — „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek,” mondja a Megváltó... Megalázza magát, hogy bebocsájtást nyerjen a szív ajtaján, hogy megáldhasson bennünket világosságával és örvendhessünk dicsőségének.” – *The Signs of the Times, February 10, 1887.*

Örökéletet hoz — „[A Megváltó] mindenkit meg fog váltani a bűnből és a halálból, aki hozzá jön. Trónjához emeli őket és örökéletet ad számukra.” – *The Signs of the Times, February 10, 1887.*

„Krisztussal lakozva az emberi lény az isteni természet részesévé válik és Jézus Krisztus munkatársává. Buzgalom, megfontoltság nyilvánul meg életében és az igazságban való kitartással bír, így nem fog meggyengülni sem elbátortalanodni, mint ahogyan Mestere sem. Kerülje el mindenki a szív kívánságainak önző kielégítését! Üresítse meg lelkét mindenki az önszeretettől, önző vágyaktól és törekvésektől! Krisztus majd kitölti azoknak helyét. Ő fog kormányozni az éntől megüresített szívben és isteni jelenlétéből élő folyam tör elő, hogy az elveszendő lelkét újjáélessze és felfrissítse.” – *The Signs of the Times, September 5, 1895.*

Ha egyszer az éntől megüresedünk, akkor Krisztus belép és velünk lakozik. Megkapjuk isteni természetét és munkatársává leszünk. Megújult buzgalommal és komolysággal segéd-

kezünk Jézusnak embertársaink szívének ajtaján kopogtatni.

Engedd be Őt most!

Milyen a valódi helyzeted Isten előtt? Meg vagy elégedve lelki állapotoddal?

„Az Úr oly nagyon nem akar magadra hagyni, s olyan szeretettel szeret, hogy annak ellenére, hogy nem az Ő akarata szerint éled életedet, valamint tetteid és eljárásaid sértők számára, a menny Felsége leereszkedik és kérve-kérlek, hadd jöjjön el hozzád hadd adja rád áldását: „Lásd az ajtó előtt állok és zörgetek.” Holott övé a dicsőség hajlékai s a mennyei otthon boldogsága, mégis megalázza magát, hogy bebocsájtást nyerjen szíved ajtaján, hogy megáldhasson világosságával és örvendhess dicsőségének” – *Bizonyságtételek, 2. kötet, 224.*

Testvérek, imádkozva tekintsünk az akadályok sorára, amelyek meggátolják, hogy Krisztus beléphessen szívünkbe. Meg fogja mutatni számunkra, hogy mik ezek és erőt ad, hogy eltávolítsuk azokat.

„Jézus nem fogja erőszakkal kinyitni a szív ajtaját. Magunknak kell azt kinyitnunk és szíves fogadtatással kimutatnunk, hogy vágyunk jelenlétére.” – *The Signs of the Times, February 10, 1887.*

„Hogyan lehetséges, hogy közületek annyian azt mondják, hogy nem tudjátok, Isten elfogad-e titeket, vagy sem? Meg szeretnétek találni Istent? Nem tudjátok talán, hogy megnyitottátok-e az ajtót? Nem tudjátok, hogy behívtátok-e őt, hogy lépjen be? Ha még nem hívtátok, hívjátok be most! Egyetlen percig se halogassátok! Nyisátok meg az ajtót s bocsássátok be Jézust!” – *General Conference Daily Bulletin, April 13, 1891.*

„DE KICSODA SZENVEDHETI EL

az Ő eljövételének napját?”

Összeállítás a Bibliából és a Prófétaság Lelkéből

Egy nagyon fontos prófécia: Krisztus a Szentek Szentjében

A hogy azt az árnyékszolgálat jelezte és a Szentírás előre megjövendölte, Krisztus a kijelölt időpontban belépett Isten templomában, a mennyei szentek szentjében. Dániel próféta azt mondja, hogy Krisztus ekkor az Öregkorúhoz lép: „Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jöve” – nem a földre, hanem – „az Öregkorúhoz, és eleibe vivék Őt” (Dániel 7:13).

Ezt Malakiás próféta is megjövendölte: „Mindjárt eljön az Ő templomába az Úr, akit ti kerestek, és a szövetségnek követe, akit ti kívántok; ímé eljön, azt mondja a Seregeknek Ura” (Malakiás 3:1). Az Úr váratlanul lépett be templomába. Erre népe nem számított. Ott nem keresték. Azt hitték, hogy a földre jön, és „tűznek lángjában” „bosszút áll azokon, akik nem ismerik az Istent, és akik nem engedelmessékednek... evangéliumának” (2Thessalonika 1:8).

Nem sokkal azután, hogy beteljesedett némely jel, amely előre meg lett jövendölve, hogy látható lesz a Megváltó második eljövetelekor, a keresztény világban nagy vallási ébredés ment végbe. A prófécia tanulmányozói arra a következtetésre jutottak, hogy a vég ideje elérkezett. Dániel könyvében ezt olvasták: „Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.” [angolban: „megtisztítatik a szenthely”] Azt gondolva, hogy a föld a szentély, úgy értették, hogy a Dániel 8:14-ben

jövendölt megtisztítás, a föld tűzzel való megtisztítását jelenti, Krisztus második eljövetelekor. A Szentírást kutatva további világosságért, és összehasonlítva a prófétikus időszakot a történészek feljegyzéseivel, rájöttek, hogy a kétezer-háromszáz nap egészen 1844-ig kiterjed.

Ez volt az 1844-es nagy advent mozgalomnak az alapja. Az 1833-as csillaghullás plusz erőt adott a Megváltó közeli eljövételét hirdető üzenetnek. William Miller munkássága és sok másoké Amerikában, hétszáz lelkesítés Angliában, Bengel munkássága és sok másoké Németországban, Gausson munkássága és követőie Franciaországban és Svájcban, sok-sok lelkesítés Skandináviában, megtért jezsuitáké Dél-Afrikában, valamint Dr. Joseph Wolff munkássága sok ázsiai és afrikai országban, elvitte az advent üzenetet a földkerekség lakott területének nagy részére.

Azonban az emberek még nem voltak elkészülve arra, hogy találkozzanak Urukkal. Még be kellett fejezniük az előkészület munkáját. Világosság lett adva, hogy Isten mennyei templomához vezesse gondolataikat; valamint hogy hit által követniük kell oda Főpapukat mennyei szolgálatában. Ily módon új kötelesség lett feltárva előttük. Újabb figyelmeztető üzenet és tanítás lett adva a gyülekezetnek.

A próféta mondja: „De kicsoda szenvedheti el az ő eljövételének napját? És kicsoda áll meg az ő megjelenésekor? Hiszen olyan ő, mint az ötvösnek tüze, és a ruhamosóknak lúgja! És ül mint ötvös vagy ezüsttisztogató

és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak.” (Malakiás 3:2.3) Közbenjáró nélkül kell majd megállniuk a szent Isten előtt azoknak, akik a földön akkor élnek, amikor Krisztus befejezi közbenjárói munkáját a fönti szentélyben. Hosszú felső ruhájuk szeplőtlen kell legyen, és jellemük a meghintett vér által megtisztítva. Isten kegyelméből és saját szorgalmas erőfeszítéseik által kell győzniük a gonosszal való harcban. Miközben a vizsgálati ítélet folyik a mennyben, és Krisztus a bűnbánó hívők bűneit eltávolítja a templomból, a földön Isten népe között a tisztogatás, a bűntől való szabadulás különleges munkájának kell végbemennie. Ezt a munkát még világosabban megismerhetjük a Jelenések 14. fejezetében foglalt üzenetből.

E munka lezárulásakor Krisztus követői készen lesznek Uruk fogadására. „És kedves lesz az Úrnak a Juda és Jeruzsálem ételáldozatja, mint a régi napokban és előbbi esztendőben” (Malakiás 3:4). Akkor az egyház, amelyet Uruk magához fogad eljövetelekor, dicsőséges egyház lesz, amelyen nem lesz „szeplő vagy sömörögzés, vagy valami afféle” (Efézus 5:27). Akkor olyan lesz, „mint egy hajnal, szép, mint a hold, tiszta mint a nap, rettentés, mint a zászlós tábor” (Énekek Éneke 6:7).

Arról az Úrról, aki eljön templomába, Malakiás azt is megjövendöli, hogy másodszor is eljön a földre, hogy végrehajtsa az ítéletet... [idézve Malakiás 3:5]. Júdás ugyanerről a jelenetről ezt

mondja: „Ímé eljött az Úr az Ő sok ezer szentjével, hogy ítéletet tartson mindenk felett, és feddőzzék mindazok ellen, akik közöttük istentelenek, istentelenségüknek minden cselekedetéért” (Júdás 14-15). Ez az eljövétel és az, amikor az Úr az Ő templomába jön el, két különböző és különálló esemény.” – *The Southern Watchman*, January 24, 1905.

Isten népének megtisztítása

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzá; mert meg fogjuk őt látni, a mint van. És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképen Ő is tiszta.” (1János 3:2.3)

„És ül mint ötvös vagy ezüsttisztozó és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak. És kedves lesz az Úrnak a Júda és Jeruzsálem ételáldozatja, mint a régi napokban és előbbi esztendőkbén.” (Malakiás 3:3.4)

Ez a szöveg azt a tisztító folyamatot írja le, melyet a seregek Urának el kell végeznie az emberek szívében. Ez a folyamat a lehető legpróbáratevőbb a léleknek, de csakis ez úton lehet eltávolítani belőlünk a salakot. Próbákat kell hát elviselnünk, mivel így kerülünk mennyei Atyánk közelébe akarata iránti engedelmesség által, hogy az igaz élet áldozatával adózhassunk neki.

„E világon nyomorúságtok léssen” Krisztus kijelenti, „békességetek léssen én bennem.” (János 16:33) Büszkeségünk, önzésünk, gonosz szenvedélyeink és a világi gyönyörök szeretete olyan bűn, amely felett győzelmet kell aratnunk. Isten szenvedéseket küld, hogy próbára tegyen, megvizsgáljon, és kimutassa előttünk ezeket a gonosz tulajdonságokat a jellemükben. Az Ő ereje és kegyelme által mégis győznünk kell, hogy részesülhessünk az isteni természetben...

Magas szintet kell elérnünk, ha Isten gyermekei kívánunk lenni, valamint nemesek, tiszták, szentek és szeplőtlenek. Ha ezt el akarjuk érni, szükségünk van erre a megtisztító

eljárásra. Hogyan lehetne ezt elvégezni, ha nem kellene nehézségekkel szembeszállnunk, akadályokat leküzdenünk, ha semmi se tenné próbára türelmünket és állhatatosságunkat? E próbák nem jelentéktelen áldások az életünkben. Céljuk az, hogy erősítsenek bennünket a célkitűzések sikeres megvalósításában. Használjuk ezeket úgy, mint mennyei-kijelölt eszközöket a magunk felett aratott döntő győzelmek kivívására, mintsem hogy hátráltassanak, elkésersítsenek és elpusztítsanak bennünket.

Jellemünk próbára kerül. Ha valóban az Élő Szólótóke vesszői vagyunk, Krisztus nyilvánul majd meg bennünk. Az élet minden körülményében türelmesek, szeretetteljesek, elnézőek és vidámak leszünk. Napról napra, évről évre le kell győznünk énünket és nemes hőssé kell fejlődünk. Ez a kijelölt feladatunk, de nem végezhetjük el, kemény elhatározás, szilárd szándék, szüntelen éberség, szüntelen ima és Jézus állandó segítségével nélkül...

A Mester jól látja mennyiben szorulunk tisztogatásra mennyei országa számára. Nem hagy minket a kemencében, mígnem teljesen elégünk. Mint ezüstfinomító és tisztogató tekint gyermekeire, figyelve a tisztító folyamatot, míg csak föl nem ismeri bennünk képmását. Bár gyakran érezzük a szenvedés lángját lobogni körülöttünk, és időnként rettegünk, hogy teljesen elemészt bennünket, Atyánk szeretete s jósága irántunk mégis oly nagy ilyenkor, mintha lelkekben szabadok és általa diadal-maskodók lennénk. A kemence azért

van, hogy megtisztítson és ragyogóvá tegyen, nem pedig hogy megemészsen és elpusztítson bennünket. Isten elővigyázatosan tesz próbára, hogy megtisztítson minket, mint Lévi fiait, hogy igazsággal vihessünk áldozatot az Úrnak.” – *The Southern Watchman*, February 7, 1905.

A szív megtisztítása a hétköznapiakban

A Szentek Szentjéből árad most a tanítás nagy munkája. Isten angyalai kapcsolatot tartanak az emberekkel. Krisztus végzi munkáját a szentélyben, de mi nem követjük Őt oda úgy, ahogyan kellene...

Elszomorító és elcsüggesztő dolog azt látnunk, hogy az ezekre az utolsó napokra szóló komoly igazságok milyen kevés hatással vannak azok értelmére és szívére, akik pedig állítják, hogy hisznek az igazságban. Meghallgatják ugyan a hirdetett ígét, és figyelmük látszólag az igehirdető szavaira tapadnak, s ha fölemelő szavakat szól, örvendeznek neki; folyik a könnyük, mikor a Krisztus szeretete a tárgy, melyet eléjük tárnak.

Hanem a beszéd végével megtörik a varázs. Lép csak be a házaikba, s csodálkozni fogsz, hogy egyetlen olyan szót se hallasz, mely arra a gondolatra vezetne, hogy mély benyomás érte őket, amint azt elvárnánk az ilyen fölemelő tárgyak hirdetése után. Pontosan az történt, mintha fülbemászó dallamot vagy éneket hallgattak volna meg. Végeztek velem, s a benyomás úgy elpárolgott, mint a reggeli harmat a nap sugaraitól.

Ha Isten szolgálatára szentelik magukat az egyszerű tagok, akkor közülük sokkal többen tudják szólni a kegyelem üzenetét a sokaságnak,

Mi ennek az oka? Az, hogy nem ültetik át az életbe az igaságot. Nem veszik úgy, mint Istennek hozzájuk intézett szavát. Nem tekintettek túl az eszközön, Jézusra, a mindenható munkásra, ott benn a mennyei szenthelyen. Nem fogadták el az ígét, mint Isten nekik szóló üzenetét, ahol az igehirdető az üzenettel megbízott hírnök volt csupán. Csoda-e hát, hogy az igazság ennyire erőtlenségre esetenként, ha kissé föl is buzdulnak, ha kissé el is fogja őket az örömmámor, ha növekszik is kissé a fejbéli tudásuk, a hatása még sem ér mélyebbre?

„Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is.” (Filippi 2:5) Töltsétek meg a gondolatokat a Krisztus mély alázatával, s úgy szemléljétek isteni jellemét, magasztosságát s a Magasságos dicsőségét, s abban, hogy ezt mind letette, istenségét pedig emberi természettel fedte el. Akkor majd olyan lemondást, olyan önfeláldozást látunk, mely ki fogja váltani az angyalok csodálatát.

Nyomorúságos volt az valóban az Isten Fia számára, hogy tulajdon birodalmának tartományában járva, ne ismerje őt föl és el sem ismerje őt az a nemzet, melyet áldani s megmenteni jött. Nyomorúságos volt az, hogy mikor az emberek között járt, lépten nyomon áldást hintve, akkor nem a dicséret örömeke zengett körülötte, hanem gyakorta átkozódás és istenkáromlás terhelte a levegőt. Nyomorúságos volt az, hogy azok között járva, akiket megmenteni jött, alig egy-egy magányos hang nevezte őt áldottnak, alig egy-egy magányos kéz nyúlt felé barátságosan, s alig egy-egy magányos fedél ajánlott föl neki menedéket. Azonban tekintsünk az álruha mögé, kit láthatunk ott? – Istenséget, Isten örökkévaló Fiát, hatalommal teljessé, a végtelen hatalom összes forrásával rendelkezőt, Őt találjuk ott emberi külsőben.

Bár csak a véges elmék látni, érzékelni tudnák a végtelen Isten magasztos szeretetét, nagy lemondását és önfeláldozását, azáltal, hogy emberré lett. Isten megalázta magát és ember

lett, megalázta magát és meghalt, de ne csupán meghaljon, hanem szegyenel teljesen haljon meg. Óh, bár csak fölismernénk, hogy szerénységre van szükségünk, és arra hogy alázatosan járjunk Istennel, valamint hogy minden ponton örködjünk magunk fölött.

Tudom, hogy Sátán azon fog megterkedni, hogy vizályt szítson a testvérek között. Ha nem tudnám, hogy üdvösségünk parancsnoka áll a kormánynál, hogy kikötőbe vezesse az örömmézenet hajóját, akkor azt mondanám, hadd nyugodjak síromban.

Megváltónk él, hogy közbenjárjon értünk, s ha mi most készen vagyunk naponta tanulni a Krisztus iskolájában, ha nagyra becsüljük a leckét, akkor tanítani fog minket a szív szelídségére és alázatosságára, akkor a Jézus lelketének olyan mértékével fogunk bírni, hogy akkor már nem vonjuk bele énjünket semmibe, amit teszünk vagy szólnunk. Akkor egyedül Isten dicsőségével fogunk törődni. Rendkívüli erőfeszítéseket kell tennünk, hogy válaszoljunk Krisztus imájára, hogy egyek legyünk, amint Ő is egy az Atyával. Ő, aki kijelentette, hogy kénytelen visszatartani magát megaláztatásának napjaiban, mert sok mondanivalója lett volna tanítványainak, de akkor nem bírták volna még elviselni ezeket...

Arra van szükségünk, hogy Jézus lakozzék szívünkben, állandó, élő kútforrásként. Akkor az élő forrásból áradó patakok tiszták, édesek és mennyeiek lesznek. Az alázatos szív a menny előízét nyeri el. – *Manuscript Releases*, vol. 15, pp. 24–27.

Mi kerül napvilágra az ítéletkor?

A vizsgálati ítélet napján Isten mindenkit a tényleges jelleme szerint bírál el, a saját, egyéni számlája szerint számoltatja el. Minden kimondott szó, minden eltérés a becsületességtől, minden cselekedet mely beszenyezi a lelket, a szentély mérlegein lesz lemérve. Az emlékezet igazi és eleven lesz a bűnös kárhozzátásakor, aki amnapon könnyűnek találta. Felidéz-

dik a múlt minden gondolata és cselekedete; az egész élet elé tárul, mint valami szemei előtt elsuhanó képsorozat látványa. Így lesz mindenki elítélve vagy felmentve saját szája által, valamint Isten igazságossága igazolva.

Mindenegyed személy ügye előmenetelének folyamata sokkal csodálatosabb, mint ahogyan az arcvonások rákerülnek a fényképész lemezére. A fényképész művészete pusztán belevesi a hasonlóságot a romlandó anyagba, de az élet-följegyzéseiben a jellem pontosan kiábrázolódik, és ezek a feljegyzések soha nem törölődhetnek, még akkor sem, ha sötétek, csak az engesztelő Áldozat vére által. Fial barátaim, nem kellene-e megállni és elgondolkodni, hogy életedről és jellemedről milyen feljegyzések vannak a mennyei könyvekben? Milyen képet alakítasz ki önmagadról, amivel szembe kell majd nézned a végső ítéleten? Gondolsz-e arra, hogy a melengetett szennyes gondolatok, a rossz és önző szokások, amely tönkreterjeszi saját és mások lelkét is, szégyenfelt lesz a feljegyzésekben, amelyekkel egyszer szembesülnöd kell? Megengedheted ezt magadnak?

Ne feled, hogy gyanúba keverni vagy szégyent hozni Isten ügyére egy borzalmas dolog. Ez Isten Fiának ismételt keresztre feszítése és az ellensége előtti megszegényítése. Nincs bocsánat azoknak, akik így tesznek és az ő cselekedeteik ellenük fognak szólni az ítélet napján. Isten adott a fiataloknak értékes talantomokat, azonban nem mindenki használja fel a legjobban ezeket az ajándékokat. Néhányan megrontják ezen erőket és saját vágyaik kielégítésére, saját céljaik elérésére használják fel azokat. Az Úr nem fogad el ilyen szolgálatot. – *The Review and Herald*, November 4, 1884.

Az idő közeleg

Az élő gyülekezet munkálkodó gyülekezet. A Biblia igazságának becses fénye, mint egy lámpa fénye, világít minden gyülekezeti tagból. Isten mindenegyed benne bízott eszközként fog használni. Általuk szolgál az

élet kenyere után sóvárgó lelkekért. Isten oltáráról való izzó parázs által érintett ajkak mondotta reménység és öröm szavai fogják felüdíteni és megvigasztalni azokat, akik fáradtak és csüggedtek.

Az idő becses. Az emberek sorsa a mérlegen. Egy végtelen nagy áron, a megváltás biztosítva van. Hiábavaló legyen Krisztus nagy áldozata? Teljes mértékben sátáni erők irányítsák a földet? Az emberek megváltása Isten gyülekezetének odaszentelődésétől és aktivitásától függ. Az Úr mindazokat hívja, akik hisznek Benne, hogy dolgozzanak Vele együtt. Nem érzik úgy, hogy munkájuk készen van, míg saját életük az utolsó. Krisztusnak az emberek megmentéséért végzett munkája nem fog csökkenni, míg el nem jön az idő, hogy azt mondja, „Elvégeztetett”. Hanem növekedni fog az kiterjedésében és befolyásában.

Istennek irgalma látszik meg hosszúútírésében. Késlelteti ítéletét, arra várva, hogy mindenki hallhassa a figyelmeztetés üzenetét. Sokan vannak, akik még nem hallottak eddig a megpróbáló igazságokról. Világunknak, a kegyelem utolsó hívása lesz a legerőteljesebben adva.

Személyes felelősség

Ha Isten szolgálatára szentelik magukat az egyszerű tagok, akkor közülük sokkal többen tudják szólni a kegyelem üzenetét a sokaságnak, akik még nem ismerik a jelen idő igazságát. Körülöttünk mindenfelé lelkek pusztulnak el bűneikben. Minden nap van valami tennivaló a Mesterért.

Minden keresztény ragyogtassa világosságát jócselekedetekben. Szavait Urunk Jézus Krisztus fogja megerősíteni. Ahelyett, hogy a nagy lehetőségekre várnánk, hogy tegyünk valamit, végezzük el azt a munkát, amely közvetlen közelünkben van. Ez fogja gyarapítani táalentumainkat és ez által nyerünk alkalmasságot a szélesebb körű szolgálathoz. Bárhol is vagyunk, ott van a munkaterületünk, hogy szóval és tettel, meggondoltan megismertessük az igazság megmentő erejét. Ne várjunk arra, hogy mások tegyenek valamit. Legyen saját személyiségünk és Krisztus iránti saját felelősségünk, akinek követői vagyunk,

minden kimondott szóban és megtett cselekedetben.

Isten népe, mint ruhát ölti magára az örömet és boldogságot, ha mindent elfogadnak, amit Isten adni akar és várja, hogy adhassa azokat. Ezek fogják megerősíteni őket, hogy segíthessenek a rászorulókon. Népünknek a lelki élet lehetésének belélegzésére van szüksége, hogy lelki tevékenységre serkenjenek...

Nyitott ajtók

Isten szolgálatában sokféle elvégzendő feladat van. A templomi szolgálatok között volt favágó ugyan úgy, mint a különböző mértékű felelősségekhez, különböző megbízatást viselő papok. Gyülekezetünk tagjainak fel kell ébredniük és világítaniuk, mert eljött az ő világításuk ideje, és az Úr dicsősége rajtuk feltámad. Ébredjenek fel alvásukból az igazság ismerői, és tegyenek meg mindent, hogy elérjék avval az embereket. Ne hanyagoljuk el többet, és ne tegyük másodlagossá a világi érdekeltségeink mögött az Úr művét. Nincs időnk a tétlenségre és bátortalanságra. Az evangélium legyen hirdetve az egész világon. A jelenvaló igazságot tartalmazó kiadványok jussanak el minden helyre. Alkalmakat kell szervezni irodalmunk házról-házra való árulásához, hogy a világ tisztán láthassa milyen közeli események előtt állunk.

Számos államban találunk szorgalmas, jómódú földműves vidéket, ahol még nem hallottak az igazságról. Meg kell műveljük az ilyen területeket. Gyülekezetünk tagjai vállalják magukra a szolgálatnak ezt az ágát. Könyvkölcsönzéssel, vagy árulással, iratterjesztéssel és bibliai-fölolvasásokkal, testvéreink sokat tehetnének szomszédságukban. Emberek iránti szeretettől hajtva, olyan hatalmasan hirdethetnék a jelenvaló igazság üzenetét, hogy sokan megtérhetnének. Ne feledjük, hogy legalább annyira fontos saját hazánkban vinni az igazság üzenetét azok számára, akik még nem hallották, mint amennyire fontos misszió munkásnak menni külföldre.

Bőséges munka van mindenki számára, aki ismeri az igazságot. Közelíts az emberekhez megnyerően, kedvesen, Krisztus iránti szeretettel és meg-

elégedéssel. A Megváltó kegyelme és hatalma mindig közel van hozzád, hogy képes legyél a megváltás evangéliumát bemutatni, amely a hitelenség sötétségéből az Ő csodálatos világosságára vezeti az embereket. Nyújtsd kezéd azok után, akik már majdnem teljesen elvesztek. Hívd fel figyelmüket arra, aki „az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit.” (János 1:29)

Azt kívánom népünknek, hogy mindannyian sok-sok nyitott ajtót találjanak. Minden víz mellett vetnünk kell az igazság magvát. Hogyan is magyarázzam el a bűnösöknek, hogy krisztussal győzhetnek? Ha azok, aki elfogadták az igazságot, a Krisztusba vetett élő hitet gyakorolnák, ha megértenék, hogy Isten munkásai és teljesen az Ő szolgálatára szentelnék magukat, akkor micsoda nagy munkát lehetne elvégezni. Ha Isten népe fenntartás nélkül átadja magát Krisztusnak, akkor minden fizikai és értelmi erejükkel az Ő nevét dicsőítik majd és a mű gyorsan előrehalad.

Őszinte átadás

E világ dolgai gyorsan elmúlnak. Nem veszik észre ezt azok, akiknek nincs isteni világosságuk, akik nincsenek megbékélve Isten művével. Odaszentelt férfiaknak és nőknek kell vinniük és hangoztatniuk a figyelmeztetést a főutakon és mellékutakon.

Kérlek benneteket testvéreim, ne kössétek le magatokat olyan munkával, ami akadályozhat benneteket Krisztus evangéliumának hirdetésében. Ti Isten szószólói vagytok. Ne feledjétek, hogy egy napon a világ Ura elé álltok, hogy számot adjatok e testben elkövetett tetteitekről. Munkátok a maga valóságában fog megjelenni. A szőlőskert nagy és az Úr munkásokat hív. Ne enged, hogy bármi is visszatartson a lélekmentés munkájától. Komoly imával nyert erő által lesz befolyásod élet illata az életre. A Mester Szentlelkét adja mindenkire, akik teljes szívvel átadják magukat, hogy Vele dolgozzon. – *Pacific Union Recorder, November 5, 1903.*

„Ha jeleket és csodákat nem láttok”

Írta: V. W. Lukic

A mennyei tanács szükségessége

A bibliai történelemben találunk példát arra, hogy Isten kitartó keresésének sikertelensége, hogyan tudja végül azt eredményezni, hogy az ember kétségbeesetten igyekszik a bukott faj láthatatlan erőinek titokzosságait kutatni. Amikor úgy tűnik, hogy Isten nem válaszol, akkor ahelyett, hogy megalázkodnának előtte szíveiket kutatva és bűneiket megvallva, sokan kétségbeesetten fordulnak a misztikum tiltott forrásaihoz. Emlékezzünk csak vissza az első király, Saul tragikus tapasztalatára. Mint ahogyan a próféciákban is találjuk, ez nem az utolsó alkalom volt, hogy a gonosz lelkek kapcsolatba léptek a föld királyaival.

A csapda felismerése

Jelenések 16 beszél számunkra a Krisztus és Sátán között régóta fennálló konfliktus utolsó szakaszának jellegzetességeiről.

Figyeljük meg a prófétikus kijelentést Jelenések 16:13.14. versekben: „És láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lelket kijöni, a békákhoz hasonlókat; Mert ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára.” Ez a prófécia ak-

kor megy végbe, amikor a hatodik angyal kiönti Isten haragjának poharát.

Nem nehéz fölismerni fő jellegzetességeit ennek a „szentségtelen háromságnak”. A vers először a sárkányt említi. Ez az ábrázolás már megjelent Jelenések 12:3-ban is, de a 12. rész további verseiben is, valamint 13:2-ben is. Ez a hatalom nem csak Sátánt jelképezi, hanem a pogányság erejét szintén, mind a maguk ősi és modern formájában is. Másodikként a fenevad hatalma van kiemelve Jelenések 16:3-ban, amely megegyezik Jelenések 13:1-8 versekben az istenkáromló és üldöző „tengeri fenevaddal”. A Szentírás történelmi protestáns értelmezései úgy jelenítik meg mindig ezen hatalmat, hogy Róma városán van üllőhelye annak. Végül, ezen szentségtelen hármasság harmadik ereje „hamis prófétának” van nevezve. Rögtön láthatjuk, hogy Sátán triumvirátusában a harmadik erő leírása megegyezik Jelenések 13:11-17 versek kétszarvú fenevadjával. A 13. és 14. versek leírják a fenevad és követőnek valódi jellegzetességeit. „És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt.” A hamis próféták fő jellemzője a kétszínű ter-

mészetük és félrevezető képességük. Megfigyelhető róluk, hogy „az igaz vallásnak nincs nagyobb ellensége és Sátánnak jobb szövetségese”. A 19. század második felében a gondos Biblia tanulmányozók megértették, hogy ez a képmás elsősorban a hitehagyott protestantizmusra vonatkozik, melynek központja az Amerikai Egyesült Államokban van.

Ezen erők felsorakoztak Krisztus és az Ő maradék népe ellen, készülve az utolsó nagy küzdelemre. A sárkány, a fenevad és a hamis próféta, tulajdonképpen a sátáni háromságnak nevezhető. Ezen erők láthatók, mint legyőzött erők is, melyeket Isten szigorú ítéletei látogattak meg. (Lásd Jelenések 19:20. és 20:10.)

Ne kerülje el figyelmünket, hogy szájukból három tisztátalan lélek jön ki, a békákhoz hasonlókat, amelyek ördögi vagy démoni lelkek. Példa nélküli démoni tevékenység van lejegyezve a Bibliában, Krisztus első eljövetelekor. Krisztus hasonlóakat jövendölt második eljövételét megelőző közvetlen közeli időre. A démonok oly nagy intenzitással fognak működni, hogy az ellenség kezeiből nem tudnak szabadulni, még az úgynevezett „választottak” sem. „Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy

„Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhítség, ha lehet, a választottakat is.”

jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhítség, ha lehet, a választottakat is.” (Máté 24:24)

A három béka – mint lelkek vagy démonok (gonosz angyalok) – Sátán hatékony képviselői, akik nagyon meggyőzően tudják véghezvinni a csalásokat, amiket az emberek csodának vagy természetfölöttinek neveznek. Évszázadok és évezredek óta készül Sátán a végső küzdelemre. Egyetlen célja van ezen hamis csodáknak, hogy meggyőzze a királyokat (uralkodókat) arról, hogy háborúra gyűljenek egybe az egész föld lakosai, a Mindenható Isten nagy napján. Ekkor Sátán hamis evangéliummal elküld három ördögi angyalt, hogy csodatévő hatalmukkal meggyőzze a föld politikai vezetőit és az egyszerű embereket, hogy haderejüket felsorakoztassák Isten és az Ő népe ellen. A bibliaszöveg, amit jelenések 16-ban átnéztünk, tisztán mutatja, hogy a spiritizmus csaló erőinek döntő szerepük van a végső küzdelemre való felkészülésben.

A Prófétaság Lelke megerősíti a végidő ezen eseményeit: Nemsokára félelmes természetfölötti jelenségek lesznek az égen, a csodákat művelő démonok hatalmának jeleként. Az ördögi lelkek bejárják az egész világot. Elmennek a föld királyaihoz, hogy rávegyék őket a csalásra, és arra, hogy Sátánnak segítsenek a menny ellen vívott utolsó csatájában. Közreműködésükkel Sátán uralkodókat és alattvalókat egyaránt elámít. Magukat Krisztusnak színlelő emberek jelennek meg, és a világ Megváltóját megillető címre és imádatra tartanak igényt. Csodákat tesznek, gyógyítanak; és azt állítják, hogy olyan kinyilatkoztatásokat kaptak a mennyből, amelyek a Szentírás bizonyágtételének ellentmondanak. – *A Nagy Küzdelem*, 555.

Istentől jövő valóságos csodák

A csoda definíciója szerint, az egy bámulatba ejtő esemény, amely megmagyarázhatatlan a természet törvényeivel és így természetfölötti

eredetűnek vagy Isten cselekedetének tartják. Az Újtestamentum eredeti görög nyelvezetében van négy szó, amely minden esetben „csodának” van fordítva – csodatévő erő (dynamis), csoda (teras), jel (semion) és cselekedet (ergon). Ezen szavak értelmét összekötve elmondható, hogy a csoda egy csodálkozást kiváltó rendkívüli esemény, amelyet az isteni hatalom hozott létre, hasznos és jótékony cselekedetet valósítva meg általa, és ezen keresztül megerősítve az Isten küldte hírnök és annak üzenete.

Még a Biblia járatlan olvasója is láthatja, hogy a szent történelem bizonyos időszakaiban nagyobb gyakorisággal történnek csodák. Ha Isten fel akarja ébreszteni a maradék gyülekezetet, hogy hirdesse a legünnepelesebb felhívását – a hármas angyali üzenetet – Ő ismét a „leggyengékebbeket” választja és a prófétálás ajándékát adja nekik. Soha ne tekintsünk a prófétálásra úgy, mint valami egyedülálló csodára. Az összes lelki áldás közül, minden esetben a prófétálás adománya volt a legnagyobb ajándéknak tekintve a gyülekezetben belül.

Mint Krisztus követői, alázatosan meg kell értsük, hogy egyedül Isten az Ő végtelen bölcsességében határozhatja meg, hogy mikor van szükség csodára az Ő földi képviselőinek, és hogy milyen mértékűre.

A csodák további forrásai

Időnként csodálatos események történtek, amelyeket fel is jegyeztek a Bibliában. Azonban nem mindig Isten szolgája volt az, aki csodát vitt végbe. „Egyiptom varázslói” a legkorábbi példákhoz tartoznak (2Mózes 7:11.22.). Az Újszövetség időszejében találjuk Simont, Szamária mágusát és Elimás varázslót. (Apostolok 8:9.11; 13:6.8.) Isten Igéje ezeket az embereket egyértelműen Sátán képviselőinek tekinti – aki egy hatalmas angyal, ám mégis megromlott.

Két kategóriára oszthatjuk Sátán és közvetítői csodatételeit:

1. Valóságos csodák. Említettük, hogy a jelképes kétszarvú fenevad „elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje.”

A Prófétaság Lelke mondja: „Az idők vége előtt pedig még megdöbbentőbb csodákat is tesz [Sátán]. Ameddig hatalma kiterjed, tényleges csodákat is fog művelni. A Szentírás kijelenti: 'elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje.' Tehát nem csak színlelésre van hatalma. A Szentírás többet mond, mint csaló szemfényvesztést.” – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 503.

2. Hamis csodák. Hamisítani fogja azokat a csodákat, amelyeket nem tud véghezvinni. A főellenség ezért van csalónak nevezve. Amikor Sátán nem tudta megismételni a csodát, amit Isten véghezvitt Mózesen keresztül, a papok és varázslók révén utánozta azt. A nemtörődöm szemlélő számára az eredmény ugyanaz volt mint a Mózes által mutatott valódi csodának. „Az emberi szem számára a botok kígyókká változtak. A fáraó és udvarnokai természetesen azoknak hitték. Külsejükben nem különböztek azoktól a kígyóktól, amelyeket Mózes által Isten hozott létre.” – *Pátriárkák és Próféták*, 220.

„De van bizonyos határ, melyen Sátán nem léphet túl, ekkor hívja segítségül a szemfényvesztést, hogy hamisítsa azt, amit nincs hatalma valóságosan megtenni.” – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 503.

Ezen Imanapi felolvasás másik írásában részletezve vannak a Sátán által végrehajtható főbb csodatételei lehetőségei. Azonban most térjünk vissza Jelenések 16. részéhez, és nézzük meg a 12. 13. és 14. versek közötti kapcsolatot. Az ellenség táborának főbb erőit már átnéztük. Ez a sárkány, a fenevad és a hamis próféta.

a. A sárkány. Ez Sátán képletes neve, de a pogányságé is, annak különböző formáiban. A pogányság mo-

Ne adjunk helyet az idegen jelenségeknek, amelyek elterelik az ember figyelmét a Szentlélek mélységes ösztönzéseiről! Isten művét mindig nyugalom és méltóság jellemezze.

dern alakja, a keleti vallások hasonmása, nyugati formába öntve – mint például a New Age [nyú éjdzs] mozgalom (Új Kor mozgalom). Tanításuk lényege pontosan abban az állításban található, amit a kígyó mondott Évának az első nagy hazugságban – „Bizony nem haltok meg... és olyanok lesztek, mint az Isten.” (1Mózes 3:4.5.) Ilyen szempontból nézve az emberi lény valójában Isten – csupán a tudat egy magasabb szintjére kell fejlődni. Ezen filozófiai szerint minden vallás azonos forrásból származik. Minden elméletet, tantételt vagy hiedelmet, amely megosztja a különböző vallások követőit, el kell távolítani a lelkiesség igaz forrása érdekében, amely forrás a misztikumban és a titokzatosság ismeretében [ezotéria] található. Ez a forrás, az elmélkedés legyen Isten vagy Krisztus, aki az emberben lakozik. Viszont a New Age [nyú éjdzs] krisztusa nem a Szentírás krisztusa. A mozgalom ezen személyisége csak egy a sok más befolyásos vallási vezetők között – mint például Buddha vagy Mohammed. Nézetük szerint az összes vallás egyetlen forrása felismerése által „a világot átfogó tudatra” jut az emberiség egy új korszakba lép, a vízöntő korszakba, amely Isten és a Szentlélek korszaka.

Láthatjuk, hogy ez egy összevegyítés, az igazság és a tévelygés összekavarása, amely a New Age [nyú éjdzs] filozófiának nagyon kedves. A mozgalom másik kiemelkedő jellegzetessége a nagyon erőteljes ökumenikus vonzása. A világ minden vallása – keleti és nyugati egyaránt – egyesülhet, ha megtalálják a misztikus, nélkülözhetetlen bölcsességet.

Előre figyelmeztetve lettünk a sötétség ilyen gonosz forrásai ellen: „Veszélyes dolog a legkisebb mértékben is kapcsolatban lenni a teozófiával vagy spiritizmussal. A spiritizmus lényege és törekvése mindig ugyanaz marad. Ezek az elméletek megrontják

az embereket, akiket Krisztus tulajdon vérével vásárolt meg.” – *Manuscript Releases, vol. 13, p. 1.*

A szakértők 30 – 50 millió emberre becsülik ma a valamilyen kultikus szervezethez tartozókat világszerte. Körülbelül 60 millióan tartoznak a New Age [nyú éjdzs] valamilyen formájához vagy okkultista gondolkodáshoz.

b. A fenevad. A második jelentős hatalom a Jelenések könyvének szentségtelen triójában a fenevad ereje. Ezen hatalomnak régóta működik, mint téves elméletek és szokások tanítója és kierőszakolója. Pál apostol felismerte e megtévesztő hatalom, felbukkanását. „Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne... És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az ő szájának lehelletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével; Akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, És a gonoszágnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességökre. És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak.” (2Thessalonika 2:7-11)

Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy ez a hatalom váltotta fel a pogány Rómát, és elfogadta annak sok hiedelmét valamint szokásait, beleértve a spiritizmust és vasárnap ünneplését is. Sok volna felsorolni a spiritizmus összes formáját amely megnyilvánul ezen vallási szervezetben. Most csak két jól ismert dolgot említünk meg, a Mária jelenéseket és a karizmatikus tevékenységeket.

Érdekes megfigyelni, hogy a Mária jelenések akkor kezdődtek nagy aktivitással, amikor a hármasság üzenet elkezdett hangozni. 1846-ban a francia La Salette jelenéssel kezdő-

dött, majd 1858-ban Lourdes-ben és 1871-ben Pontmain-ban. A huszadik században 1917-ben Fatima-ban (Portugália), 1932-33-ban Banneux-ban és Beauraing-ban, 1962-63-ban Garabandal (Spanyolország), és 1981-től többször is Medjugorje-ben (Bosznia-Hercegovina).

A Mária jelenések, létrehozott jelenési helyek, amik zarándoklási és ima központtá válnak, csodálatos gyógyulásokkal és más rendkívüli eseményekkel. E modern zarándoklási helyek, papokra és egyszerű tagokra gyakorolt világszéles hatása, nem lebecsülendő. Figyelemreméltó az is, hogy férfiak és nők egyformán vannak azok között, akik a legtöbb állítólagos üzenetet kapták Máriától.

Az üzenet általában megtérésre és imára hívja fel a világot, valamint arra figyelmeztet, hogy szenvedések jönnek, ha figyelmen kívül hagyják ezen felhívásokat. Időnként az üzenetek mélyreható, világszéles fontosságú próféciákat tartalmaznak.

A spiritizmus második alakja átjárta a római egyházat a Vatikán Második Egyetemes Zsinatán (1963-65). XXIII. János pápa az új pünkösdedt mondott imát valamint a zsinat buzdította a karizmatikus hajlamokat. Két éven belül megjelent a nyelveken való szólás a katolikus egyházban és tíz év alatt el is terjedt majdnem 100 országban.

c. A hamis próféta. Igazán szomorú tény, hogy azok az egyházak, amelyek egy nagyszerű vallásos mozgalomból erednek, és protestáns reformációként ismertek, és állítják, hogy csakis a Bibliára alapoznak, Szentírással ellentétes tanításokat vesznek fel, mint például a lélek halhatatlansága és a vasárnap megünneplése. Ma, ezen felekezetek, néhány kivétellel, gyakorolják a pünkösdi és nyelveken való szólást. Ezen modern „nyelveken való szólásnak” semmi köze sincs a Bibliában található nyelveken való szóláshoz.

A karizmatikus mozgalom ma már egy hatalmas erő a kereszténységen belül, és nem ok nélkül nevezik „a keresztény világ harmadik erejének”. Figyeljünk meg néhány lényeges hasonlóságot ezen hatalmas mozga-

lomban, a protestáns reformációval és az apostoli gyülekezet kezdetével kapcsolatosan.

Jóllehet a pünkösddizmus csak a huszadik század elején bukkant fel, becslések szerint 2000-re elérte a 300 milliót is. A karizmatikus ajándékok (nyelveken szólás és hitáltali gyógyítás) nem voltak jelen a protestáns egyházakban az 1960-as évek elejéig.

Mára kiemelkedő spiritiszta jelenségek figyelhetők meg, amiből két következtetést is levonhatunk a próféta szavak mentén. Az egyik, hogy ezen hamis karizmatikus ajándékok elősegítik az egyházak egyesülését. Amikor az egyházak elhagyják a bibliai elveket, a vallási hanyatlás, az általános elvek terén egyesülésre viszi őket. Spiritizmus, katolicizmus és hitehagyott protestantizmus fokról-fokra egybeolvad, mert a spiritiszta csodatételek meggyőző erejűek.

A másik következtetés leszögezi, hogy Sátán szellemi erőket szándékozik használni a végidőben. Azok akik úgy vélik, hogy kaptak ezen modern lelki ajándékokból, abban a hitben vannak, hogy a késői eső Szentlélek kitöltésében részesültek, közvetlen Krisztus második eljövetele előtt.

Az ihletett kijelentés réges-régen megírta: „A hit és a kegyesség súlyos hanyatlása ellenére is vannak Krisztusnak hűséges követői ezekben az egyházakban. Mielőtt Isten utoljára látogatná meg ítéletével a földet, az Úr népe között olyan lelki ébredés lesz, amire az apostoli idők óta nem volt példa. Isten Lelke és ereje kiárad népére. Akkor sokan elkülönülnek azoktól az egyházaktól, amelyekben a világ szeretete kiszorítja az Isten és Igéje iránti szeretetet. Sokan – lelkesek és egyháztagok – boldogan elfogadják azokat a nagyszerű igazságokat, amelyeket Isten ebben az időben hirdet, hogy elkészítsen egy népet az Úr második eljövetelére. A lelkek ellensége gátolni akarja ezt a munkát. Mielőtt e megmozdulás ideje elérkezik, megkísérli kibontakozását megakadályozni hamisítvány létrehozásával. Azokban az egyházakban, amelyeket megtévesztő befolyása alá tud vonni, azt a látszatot kelti, hogy Isten különleges áldása árad ki rájuk. Nagy vallási érdeklődés látszatát

kelti. Tömegek ujjongnak majd azon, hogy Isten csodálatos munkát végez értük; pedig ez a munka más lélektől származik. Sátán a vallás leple alatt próbálja meg befolyását a keresztény világra kiterjeszteni.” – *A Nagy Küzdelem*, 413. 414.

Mily nagyon helyénvaló és időszzerű a Jelenések 14:6-12 versek három angyalának üzenete, az emberek kihívása a lelki Babilonból, ki a nagy zűrzavarból, amely a magukat kereszténynek vallók között van napjainkban.

Milyen úton haladjunk?

A Hetednap Adventisták nagyon hamar összetalálkoztak a menny pecsétjével nem bíró szellemi megnyilvánulásokkal. Tudnunk kell, hogy mikor Ellen White írásaiban a „vakbuzgóság – fanatizmus” kifejezéssel találkozunk, „a mélység erőinek” munkájáról van szó.

Már 1848-ban jegyezték fel nyelveken való szólást és más hasonló szellemi tevékenységeket. 1908 vége felé Ellen White egy fiatal párral találkozott, akik eljöttek hozzá, hogy a lelki ajándékok felől tudakozódjanak. A hölgy úgy vélte, hogy a Szentlélekkel volt tapasztalata. Ellen White nem adott határozott választ azonnal a beszélgetés alkalmával. Azonban, később kapott egy látomást erre vonatkozóan és Mackin testvérnek és testvérnőnek a következőket írta: „Felleséged beszéde, éneke és a Szentlélek valódi munkájának ellentmondó, idegen megnyilvánulásai által, előkészíti az utat egy olyan fanatikus áramlat előtt, amely a gyülekezeteinkbe engedve nagy károkat okozhat Isten művében.

Testvéreim, üzenetem van számotokra! Feltételezések hamis. Sok önzés szövi át megnyilvánulásaitokat. Sátán megigéző hatalma van jelen ezekben a jelenségekben. Ideje abba hagynotok ezeket! Ha Isten üzenetet kívánt volna intézni népéhez általatok, akkor ti is teljes alázattal járnátok és munkálnátok, a Názáreti Jézus alázatos követőinek szelídségével, nem pedig úgy, mintha színpadon lennétek. Egészen más jellegű befolyást árasztanátok, mint amilyet most.” – *Szemelvények*, 2. kötet, 43.

Úgy látszik, hogy a Mackin házaspár gyorsan eltűnt a gyülekezeti történelemből. Azonban az a vakbuzgóság, amely előidézte ezt a tanácsot, megmaradt küzdelemnek Isten gyülekezete számára ezen utolsó napokra is. Az ihletett tanács több mint száz éve hangzott el, de nem vesztett semmit erejéből az idő múlásával: „Sátáni eszközök félrevezetésének leszte kitéve. A fanatizmus félelmetes hullámai jönnek közétek. Isten azonban meg fogja szabadítani azokat, akik komolyan keresik Őt és odaszánják magukat szolgálatára.” – *Szemelvények*, 2. kötet, 44.

A Szentlélek munkáját Isten szent Igéjével való teljes harmónia jellemezte és az is fogja jellemezni mindig. Távol van ez mindenféle egészségtelen felindultságtól: „Időről-időre részünk lesz ilyen [spiritiszta] tapasztalatokban. Ne adjunk helyet az idegen jelenségeknek, amelyek elterelik az ember figyelmét a Szentlélek mélységes ösztönzéseiről! Isten művét mindig nyugalom és méltóság jellemezze. Nem adhatunk helyet semminek, ami zavart keltene és meggyengítené buzgalmunkat az Istentől kapott nagyszerű munka során, hogy felkészítsük a világot Krisztus második eljövetelére.” – *Szemelvények*, 2. kötet, 41.

Az ihletett ige tanításokat ad arról, hogy ha eljön a gyógyítás ideje, miként végezzük azt az utolsó időkben, és ne a csodára várjunk.

„Munkája során Krisztus hirdette az Igét és csodálatos gyógyítások révén enyhítette a szenvedést. Isten azt az üzenetet adta nekem, hogy ma azért nem munkálkodhatunk ekképp, mert Sátán is csodák véghezvitele által gyakorolja hatalmát. Isten szolgálai napjainkban nem tevékenykedhetnek csodák által, mert olyan hamis gyógyításokat visznek véghez, melyeket isteni eredetűnek vallanak.

Ebből kifolyólag az Úr olyan utat jelölt ki népe számára, melyen a Biblia tanításával egybekötve végezhet gyógyítói munkát. Szanatóriumokat kell alapítanunk, és ezekben az intézményekben olyan munkásoknak kell dolgoznia, akik képesek valódi egészségügyi missziót végezni. Ekképp vehetjük védelmünkbe a szanatóriumba érkező betegeket.

Így gondoskodott az Úr arról, hogy egyszerre végezzünk evangéliumi és egészségügyi missziót a lelkekért.” – *Szemelvények, 2. kötet, 52.*

Evvel nem azt mondjuk, hogy a korszakok küzdelmének utolsó állomásán Isten népe nem fog csodatévő erőket kapni. Amikor a Szentlélek a szentekre száll a késői eső erejével, hatalmas csodákat tudnak majd véghezvinni. Azonban ez a föld történelmének záró szakaszában lesz meg csak, és nem sokáig fog tartani.

A csoda nem természetes velejárója Isten minden nagyszerű szolgájának. Az egyik ilyen Keresztelő János volt, akinek szolgálatáról „Illés eljöttének” prófécijája szólott, továbbá azok munkálkodásáról is, akik napjainkban képviselik Isten népének munkáját, de nem visznek véghez csodákat. Krisztus mégis így szólt felőle: „Mert mondom néktek, hogy azok között, akik asszonytól születtek, egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál.” (Lukács 7:28.)

Jézus, habár sok csodát tett, nem tekintette a tanítványság valódi jelének a csodatévő képességet. Inkább így szólt: „Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben üztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást tesztek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonoszte-

vők.” (Máté 7:22.23.) **Mi különbözteti meg Jézus hú követőit azoktól, akik csak állítják, hogy ragaszkodnak az Ő tanításaihoz és megtartják Isten parancsolatait?** „Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” (Máté 7:21.)

Jézus hú tanítványai a következőképpen ismerhetők fel az utolsó napokban: „Itt van a szenteknek békecséges türe, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (Jelenések 14:12.)

Egy galileai nemes ember fia halálos betegségben szenvedett és már semmi remény nem volt a gyógyulásra. Hallott Jézusról ez az ember és kétségbeesésében Jézushoz ment reménykedve, hogy meggyógyítja fiát. Hitével mégis viaskodott: „Hite megingott, amikor csupán egy egyszerűen öltözött, poros, utazástól megviselt férfit pillantott meg. Kétség fogta el: vajon ez az ember megteheti, amire kérni akarja?” – *Jézus Élete, 155. 156.*

A gyermek sikeres meggyógyításának feltételéhez kötötte önmagában az apa, hogy elfogadja Jézust, mint Messiást. Krisztus olvasott gondolataiban és így szólt: „Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.” (János 4:48.) **Igen, jeleket és csodákat – az apa csodát kért.** Ennek ellenére figyeljétek meg a következő feljegyzést: „**Ennek a nemesembernek mégis volt**

valamennyi hite.” – *Jézus Élete, 156.*

Jézus szavai érzékenyen érintették a főember szívét és lelkét. Megértette, hogy mennyire önző és hogy Jézus olvas a gondolataiban. Vívódásában mentegetőzve mondta: „Jőjj, mielőtt a gyermekem meghal.” (János 4:49.) Hitét Jézusba helyezte. „A Megváltó nem zárkozhat el a Hozzá ragaszkodó lélektől, segítenie kell rajta nagy szükségében. ‘Menj el – mondta neki – a te fiad él!’ A nemesember olyan békével és örömmel távozott a Megváltó jelenlétéből, amelyet azelőtt nem ismert.” – *Jézus Élete, 157.*

Értékes tanítást nyerhetünk ebből a leckéből. **A csodák csak azokban tudnak hitet ébreszteni, akik már rendelkeznek a hit bizonyos mértékével és hajlandóak Istenre figyelni. Nem a csoda nagysága fog hitet kiváltani azokban akikben nincs meg az igazság szeretete.** Lázár feltámasztása, János 11. részében, szintén alátámaszta ezt.

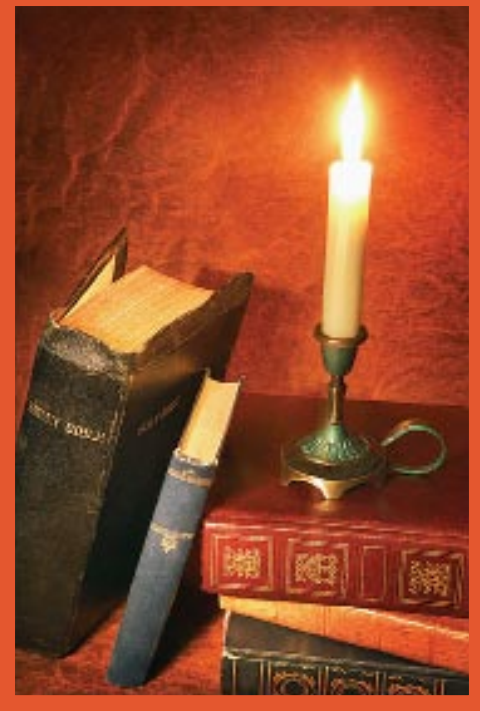
A vég idejének viszályában, a világosság erői és a sötétség hatalmai között, a lelkek ellenségeinek megtévesztő taktikája lesz, a mind nagyobb számban megjelenő csodák.

Isten figyelmezteti és tanítja népet, hogy miként ismerik fel ezeket és hogyan tartsák tőlük tisztán magukat: „Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát.” (Jelenések 16:15.)

A „ruha”, mint a szentek igazságossága Jelenések 19:8. szerint.

Isten népének nem csodákra van szüksége, hogy megállhasson, hanem Krisztus igazságosságára, és a Szentlélek erejére, mint ahogyan szent Igéje kifejezi. A csaló napjai meg vannak számlálva és Isten hűségesei győzedelmeskedni fognak.

Öltözzük fel még ma a fehér ruhákat, ne pedig csodákra áhítozzunk, hanem bízunk abban, aki mindenekfelett a legnagyobb Csoda! Ámen.

„A tanításra és bizonyágtételre hallgassatok”

Írta: B. Monteiro

Hová kell menjek? Mit kell tegyek?

Az egyik legtragikusabb helyzet, amit átélhet az ember, a hiábavalóság. A mai korban egyre növekszik és általánossá válik az öngyilkosság a fiatalok körében világszerte. Miért? Gyakran azért mert nem látja élete értelmét a fiatalok hamvasságában és üdeségében; nincs reménye, kapaszkodója és bizodalma.

Nem szükséges céltalanul kóborolnunk! Kétségtelenül hálások lehetünk, amiért szerető és kegyes Teremtőnk írásokat adott számunkra. Pontosan elmondja, miként tud erejével áthatni bennünket. Pontosan elmondja, mit tegyünk és mit ne.

„Isten Igéjének tiszta fényénél érthetően elolvashatjuk, hogy mit jelent a bűn. János elmondja, hogy „a bűn pedig a törvénytelenység” (1János 3:4.)...

Nem látják az emberek, hogy ha Isten törvényét alulértékelik, akkor Krisztusra hoznak szégyent?” – 18. *Manuscript Releases*, 134. 135.

Figyeljük meg, hogy ez az állítás nem csak azokra vonatkozik, akik elutasítják Isten törvényét. Azoknak is szól ez akik állítják, hogy megtartják azokat, de valójában lealacsonyítják annak fontosságát. Az Úr azt kívánja, hogy **szerezzük** törvényét úgy mint ahogyan a zoltáros írja: **„Mely igen szeretem a te törvényedet,** egész napestig arról gondolkodom! Az én elenségeimnél bölcsebbé teszel engem a te parancsolataiddal, mert mindenkor velem vannak azok. Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a **te bizonyosságaid az én gondolataim.**” (Zoltárok 119:97-99.)

Isten azt szeretné, ha úgy tekintenénk igéjére, mint jövőbeni biztos

támaszra. A mi jövőbelátásunk túlságosan is homályos és rövid – ezért van szükségünkmenyeiszemgyógyítóírra. (Jelenések 3:18.)

„Hálások lehetünk a prófécia megbízható szavaikért, mert így senki sem lehet becsapni. Tudjuk, hogy világunk telve van eretnkséggel és mesékkel, azonban mi a valóságot akarjuk megismerni... Nagyon sokan avval jönnek hozzád, hogy ők tudják mi az igazság, de a te kiváltságod, hogy önmagad kutasd a Szentírást.” – *The Review and Herald*, April 3, 1888.

A prófécia csalhatatlan szava

Krisztus eljöttének milyenségét világosan körülírták előzetesen a múltban. Nincs semmilyen változás Benne – akitől a kinyilatkoztatás íródott – a múltat s a jövőt tekintve. Ami volt és ami lenni fog, az tökéletesen ugyanazon fontoságú dolog.

Mi van megírva a jövőről?

Menyire törődnek az emberek a jövővel? Oly annyira fontos ez, hogy az eredmények érdekében az emberek valóban a jövőhöz igazítják életüket. Figyelünk az időjárás jelentésre, hogy miként tervezzük a holnapunkat. Többnyire, amikor gyermek érkezik a családba, a szülők pénzt gyűjtenek hosszú távú célokra, a gyermek jövőbeni tanulmányi költségeire. A nemzetek vezetői és a nemzetközi megbízottak, nagyon aggódva tekintenek a jövőre, előre látva az egész bolygónkat érintő nehézséget: a természeti erőforrások kimerülését, a megújuló energiaforrások kutatását és a globális fölmelegedés környezeti hatásait tekintve.

Mit mondható el egyértelműen a jövőről lelki téren? Minden bizonytal

Van valami erő abban, ha papírra írunk információkat. Hivatalos okmányok, anyakönyvi kivonatok, állami törvényhozási rendeletek, háborús nemzetek közötti békeszerződés, mind példázta az tény, hogy az élet komoly és fontos ügyeit írásba foglalják.

Őt érzékszervünk közül a látásunkat használjuk a legszelesebb körben, és a legtöbbet; ezért ha valamit leírva látunk, akkor annak sokkal nagyobb hatása van. Tény, hogy „Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul.” A bölcs szavak, a bibliavers ezen első részéből, gyakran vannak idézve, míg a további része inkább elmarad. Olvassuk el a teljes bibliaszöveget az üzenet teljessége érdekében. **„Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul; ha pedig megtartja a törvényt, oh mely igen boldog!”** (Példabeszéd 29:18.)

A tisztán látáshoz – a maguk legpontosabb valóságában látni dolgokat a jövőre vonatkozóan – itt kapcsolódik hozzá Isten törvényének megtartása. Ebben van a boldogság. Szeretnél boldog lenni? Vagy annyira boldog, mint amennyire szeretné? A titok, a Teremtőnk által embereknek kinyilvánított dolgok teljes látványában van és az írásban láthatóvá tett Tízparancsolatnak való engedelmségben – nem csupán papírra írta, régi pergamenre vagy modern elektronikus formába – hanem saját ujjával véste kőtáblákba. És ettől van még nagyszerűbb hír is: szívünk hús tábláiba szeretné Isten beleírni ezen törvényeket.

„Várjuk meg, míg a vég jövődölései mind betelnek, mielőtt szólnánk róluk? Mit ér már majd akkor a szavunk?”

az eredményes és győzedelmes ember nem fogja elmulasztani, hogy elsődleges helyre tegye örökérdekeit a jövőre tekintettel. A kulcs, hogy felfedjük a jövőt beborító misztikus homályt, az írásokba lett elhelyezve. A válsz, Isten Igéjében és a Prófétaság Lelkének Bizonyágtételeiben található.

A jövőre vonatkozóan, tartsunk szem előtt bizonyos alapvető tényeket:

1. JÉZUS VISSZATÉR, HOGY MEGVÁLTSÁ AZOKAT, AKIK SZERETIK ŐT.

„Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még akik őt által szegeztek is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.” (Jelenések 1:7) (János 14:1-6; Kolossé 3:4; 2Timótheus 4:8.)

2. A JELEK ELŐRE KÖZLIK, HOGY EZEN ESEMÉNY HAMAROSAN MEGLESZ.

(Tanulmányozzátok a következő fejezeteket: Máté 24; Márk 13; Lukács 21; Jelenések 13.)

3. A VIZSGÁLATI ÍTÉLETRE VÁRÓ ÜGYÜNK LEZÁRUL AZ ÚR VISSZAJÖVETELE ELŐTT.

„Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végök, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliomának? És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös?” (1Péter 4:17.18.) Jézus mondja: „És ímé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessék mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz.” (Jelenések 22:12.) Az apostol tanácsolja: „És most, fiacskáim, maradjatok ő benne; hogy mikor megjelenik, bizodalunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az ő eljövetelekor. Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok, hogy aki az igazságot cselekszi, az mind tőle született.” (1János 2:28.29.) (Malakiás 3:1-3; Lukács 17:33-36.)

4. KÖZVETLEN KRISZTUS VISSZAJÖVETELE ELŐTT SÁTÁN ESZKÖZEI RENDKÍVÜLIEN MEGÉLÉNKÜLNEK és teljes erővel azon lesznek, hogy be-

csapják a meg nem szentelődött sokaságot, és hogy meggátolják őket, hogy az Isten napjára való felkészülést választásák. „Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálivá; akiknek végök az ő cselekedeteik szerint lesznek.” (2Korinthus 11:13-15.)

A jövődölésekben már olvashatunk róla, hogy az utolsó napokban természetfölötti megnyilvánulások fogják becsapni a föld lakosait. Vagyis, nem bízatsz saját szemeidben. Mivel ez egy nagyon lényeges pont, ragaszkodjunk a törvényhez és bizonyágtételhez, hogy megismerjük mi a valódi igazság és mi nem az.

5. ANAGYAKADÁLYOKÉSNEHÉZSÉGEK DACÁRA MINDANNYIUNKNAK MEGVAN A KIVÁLTSÁGA, HOGY MEGOSSZA MÁSOKKAL ezen dolgok

előjelzőit. Mindenkinek van lehetősége, hogy értelmes döntést hozzon Krisztus mellett vagy ellene. Azonban miként tudják ezt megtenni, ha valaki meg nem magyarázza számukra? „És az Isten országának ez az evangélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosággal minden népnek; és akkor jő el a vég.” (Máté 24:14)

Gyógyítások

Több ezer éven keresztüli hazudozás által, Sátán a csalók mestere lett. Úgy fog megjelenni, mint az emberiség jótékony adományozója, aki meggyógyítja a betegeket és szenvedőket: „Isten Igéje kijelenti, hogy Sátán csodákat fog véghezvinni. Betegséget hoz az emberekre, majd hirtelen visszavonja róluk sátáni hatalmát, akiről így azt fogják gondolni, hogy gyógyuláson mentek keresztül. Ezek a gyógyulások próbára fogják tenni a Hetednap Adventistákat. Sokan, a nagy világossággal rendelkezők közül, el fogják hagyni az igazságot, mert nem váltak egyé Krisztussal.” – *Szemelvények, 2. kötet, 51.*

Napjainkban sokan vélik úgy, hogy isteni hatalmuk van a betegek gyógyításához. Némelyek hitáltali gyógyításnak nevezik ezt. Komolyan gyanakodhatunk arra, hogy a legtöbb ilyen gyógyítás nem szent forrásból származik. Az úgynevezett „hitáltali gyógyítók” nagy többsége nem tanítja az Isten törvénye iránti engedelmességet és nem is gyakorolja azt. Sőt, nem követi Krisztus példamutatását sem a gyógyítás szolgálatában.

„A spiritizmus majd minden formájának hirdetői azt állítják, hogy hatalmuk van betegségeket gyógyítani. Hatalmukat elektromosságnak, mágnesességnek, úgynevezett „önhipnotizáló gyógyszerek”-nek, vagy az emberi lélekben szunnyadó erőknek tulajdonítják.” – *Evangélizálás, 279.*

A valódi gyógyítás: „Munkája során Krisztus hirdette az Igét és csodálatos gyógyítások révén enyhítette a szenvedést. Isten azt az üzenetet adta nekem, hogy ma azért nem munkálkodhatunk ekképp, mert Sátán is csodák véghezvitele által gyakorolja hatalmát. Isten szolgálói napjainkban nem tevékenykedhetnek csodák által, mert olyan hamis gyógyításokat visznek véghez, melyeket isteni eredetűnek vallanak.

Ebből kifolyólag az Úr olyan utat jelöl ki népe számára, melyen a Biblia tanításával egybekötve végezhet gyógyítói munkát. Szanatóriumokat kell alapítanunk, és ezekben az intézményekben olyan munkásoknak kell dolgoznia, akik képesek valódi egészségügyi missziót végezni.” – *Szemelvények, 2. kötet, 52.*

Nyelveken szólás

Sátán képes meghamisítani a lelki ajándékok nagytöbbségét, amelyeket Isten adományozott a kezdeti keresztény egyházra. Az egyik ilyen ajándék a nyelveken szólás. Apostolok Cselekedetei 2:4. versben olvashatjuk, hogy pünkösd napján a tanítványok „megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólaniok.” Egyértelműen kifejezi, hogy a külföldi országokban elszórtan élő zsidók által beszélt idegen nyelvek használatáról van szó. 1Korinthus 14. része leírja, hogy miként használják az áhítatos összejöveteleken a lelki ajándékokat.

Elsősorban prófétálásra és nyelveken való szólásra. 1Korinthus 14. része nem támasztja alá azt a feltételezést, hogy itt nem ugyanazon adományról – nyelveken szólásról – van szó, mint Apostolok Cselekedetei 2. részében. Minden bizonnyal, az 1Korinthus 14. részében leírt nyelveken szólás nem az a fajta érthetetlen beszéd volt, mint ami napjainkban megnyilvánul a pünkösdisták és karizmatikus összejöveteleken. A nyelveken szólás ajándéka nem szállott az apostoli egyház minden tagjára. Egyébként, ez volt a legkisebb lelki ajándéknak tekintve, amihez nem volt szükség a Szentlélek keresztségére, mint ahogyan azt a modern „nyelveken szólás” védelmezői igénylik.

A prófétaság ajándékán keresztül a következőképpen van a „nyelveken való szólás” ihletett magyarázata elének tárva: „A Szentlélek olyasvalamit tett [az apostolokért], amit különben egész életünkben sem vihettek volna végbe. Ezentúl tehát, miután minden nyelven tudtak beszélni, ahova működésük kiterjedt, hirdethették az evangélium igazságait külföldön is. Ez a csodálatos adomány a világ előtt erős bizonyíték volt arra, hogy megbízhatóságuk a menny pecsételte meg.” – *Apostolok Története, 27.*

Jelenések és rejtélyek

Másik erőteljes hamisított csodák a jelenések, a démoni lelkek emberi formában való megjelenéseik azokról, akik már többnyire halottak vagy feltételezhető, hogy meghaltak. „Sokan fogják szembe találni magukat a szeretett rokonaikat és barátaikat megszemélyesítő ördögi lelkekkel, akik a legveszélyesebb eretnenségeket hirdetik. Ezek a látogatók a legérzékenyebb húrokat fogják megpengetni, és hazugságaik igazolására csodákat művelnek. Azzal a bibliai tanítással kell szembeszállnunk velük, hogy a halottak semmit sem tudnak, és hogy ördögi lelkek azok, akik így megjelennek.” – *A Nagy Küzdelem, 497.*

Isten maradékának félrevezetése

A lelkek ellensége felkészítette taktikai fegyvereit oly hamisítottan, „hogy elhitesse, ha lehet, a választottakat is.” (Máté 24:24.) „**Sátán legutolsó családja az Isten Lelke bizonyágtételei-**

Hol van a mi Isten szavába vetett hitünk? Szemünkkel kell meggyőződünk a jövődől dolog beteljesedéséről, mielőtt elhinnénk, amit Isten mondott?

nek hatástalanítása lesz. 'Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul...' (Példabeszéd 29:18). Sátán találékonyan fog dolgozni különböző utakon és különböző eszközökön keresztül, hogy Isten maradék népét az igaz bizonyágtételek iránti bizalmában összezavarja. Hamis látomásokat fog hozni közénk, hogy félrevezessen és összekeverje a hazugságot az igazsággal. Az emberek kiábrándításával azt akarja elérni, hogy tekintsenek fanatizmusnak mindent, ami a látomásokkal kapcsolatos. De az őszinte lelkek az igaz és a hamis szembeállításával képesek lesznek különbséget tenni közöttük.

Ugyan így dolgozik azokon keresztül, akiket megdorgáltak vallásos életük valamilyen következetlenségéért, olyan cselekedetért, amely veszélyes volt önmagukra és másokra. Minthogy elfogadták volna a bizonyágtételevést Isten áldásaként, inkább elutasították azt, amit Isten használt arra, hogy helyreigazítsa őket. Úgy tűnhet, hogy nagyon buzgók Istenért, de valójában saját magyarázatukat az Ige fölébe helyezik és cáfolják, amit az Úr a bizonyágtételekben kinyilatkoztatott. Úgy vélik, Istennek szolgálnak, azonban nem Isten adott számukra ilyen munkát.” – *Manuscript Releases, vol. 10, p. 311*

Különböző eszközökön keresztül – beleértve bizonyos internetes oldalakat is – „**sátáni gyűlölet támad a bizonyágtételek ellen. Sátán célja az lesz, hogy megbolygassa a gyülekezetek bizonyágtételekbe való hitét, mivel másképp nem tudná csalásait olyan egyszerűen a lelkekre hozni, ha azok figyelmeznének Isten Lelkének feddéseire és tanácsaira.**” – *Szemelvények, 1. kötet, 44.*

Krisztus megszemélyesítése

A végső csalás lesz, hogy Sátán megpróbálja Krisztus második eljövételét utánozni. „Ahogy az Úr Jézus Krisztus második megjelenése közeledik, sátáni eszközök mozdulnak a mélyből. Sátán nem csak emberi lényként jelenik meg, de megszemélyesíti Jézus Krisztust, és a világ, amely elvetette az igazságot,

mint urak-urát és királyok-királyát fogadja a gonoszt...

A csalás tetőfokán Sátán megszemélyesíti Krisztust... Ez a csalás szinte leleplezhetetlen. Miként a Simon mágus által félrevezetett samaritánusok, a tömeg – kisemberek és bölcsek – hitelt adnak ezeknek a varázslatoknak, és azt mondják 'Ez az Istennek ama nagy ereje!' (Apostolok 8:10).

Isten népét azonban nem lehet megtéveszteni. Ezek a tanítások elment mondanak a Szentírásnak.” – *Maranatha, 295.*

Mindezen hamisított csodák megtörténhetnek, mert „az ördög jó meszszire el tudja vezetni a megcsalt embereket. Meg tudja rontani mind a józan eszűket, mind szemüket és fülüket.” – *Bizonyágtételek, 3. kötet, 351.*

A „választottak” se érzeneznek túlzott biztóságot, mert a gonosz lelkek nyomdokaikban vannak: „Ha szemünk megnyílhatna, hogy lássuk a bukott angyalok tevékenységét azok körül, akik nem állnak résen és biztóságban érzik magukat, akkor kevésbé lennének nyugodtak. Minden pillanatban gonosz angyalok járnak nyomunkban... Készen állunk-e, hogy Isten ígéje által szembeszálljunk velük? Mert ez az egyetlen eredményes fegyver.” – *Bizonyágtételek, 1. kötet, 286.*

„Igyekezéél [tanulmányozz], hogy Isten előtt becsületesen megállj”

„Hasonlóan a nemes béreai lakosokhoz, kutassuk mi is a Szentírást körültekintően, imádkozó lelkülettal, hogy ismereteink lehessenek Isten kijelentéseiről. Ne azt kérdezzük, hogy mit mond a lelkész, a gyülekezet, vagy valamelyik közeli barátunk, hanem hogy mit mond az Úr. 'A tanításra és bizonyágtételre hallgassatok! [mert] nem ekként szólnak azok (lelkészek, gyülekezetek, vagy barátok), a kiknek nincs [világosságuk]!' (Ésaiás 8:20.)

Mialatt elrejtett kincsként kutatjuk az igazságot, az írott szavakból fény hatol értelmünkbe. A megbénult és szunnyadó képességek új életre és erőre kelnek, az alacsony felfogóképesség

megnövekszik, megérti az igazságot, és komoly erőfeszítéseket tesz, hogy másokat is eljuttasson a világosság-hoz. Miért van mégis oly nagy vakság a Szentírással kapcsolatosan? Miért kell a gondolatot oly dolgokkal elfoglalni és némelykor tanítani is azokra, amik nagyon homályosak és ellentmondóak? Csak azért van ez így, mert a szív nincs összhangban a kinyilatkoztatott igével; a gondolatok oly sokat időztek züllött dolgokkal, hogy megromlottak, s így a szellemi és erkölcsi erők képtelenek józanul megítélni a lelki dolgokat.” – *The Signs of the Times, November 26, 1885.* (Az íves zárójelék az eredeti szövegben is szerepelnek.)

Nem vagy biztonságban, míg meg nem érted, mint mond a Szentírás, és használod, beszöved azt mindennapi életedbe és cselekedeteidbe. Kiéled azt bárhová is mégy. Ez fog megerősíteni téged a megtévesztésekkel szemben, amik most betöltik a világot, és ez fog győzelemre eljuttatni téged Jézus Krisztus a mi Urunk által.” – *The Review and Herald, April 3, 1888.*

Engednünk kell, hogy Isten megérintsen bennünket szavaival, hogy a késői eső áztató zápora felüdíthesse szívünk talaját, s így új élet csírázhasson és lelki gyümölcsök teremhessenek.

Hogyan mondjam el másoknak?

Most van az ideje, még a legkisebb gyülekezetek, a leggyengébb szentek számára is, hogy felkeljenek a szendergésből. Senki sem túl gyenge vagy jelentéktelen ahhoz, hogy tegyen valamit. Ne várj arra, hogy valaki megmondja, mit tegyél vagy mikor és hol kezdj munkálkodni. A Mester ezt mind elmondta neked már korábban! Milyen más nagyobb megbízás kell még? A Szentírás szorgalmas kutatásával még az alacsony értelmi képességek is naggyá lehetnek Istenben. A szelídséggel és a mások iránti tisztelettel tudsz könnyíteni a körülötted lévők szükségletein. Ne feledkezz meg a jócselekedetéről, s ha az ajtó megnyílik előtted, ragadj meg minden lehetőséget, hogy az általad ismert becses igazságokat megoszsd másokkal.

„A kicsiny gyülekezetek, még ha kevés tagja is van, erősek lehetnek az igazságért. Mindenki érezzen komoly

felelősséget önmagán a saját kis gyülekezete iránt a leg szentebb hitben való gyarapításban. Egyértelmű tény, hogy ahol csak kevesen vannak, ott indokolt minden egyes tag számára, hogy sokkal komolyabban keressék az élő kapcsolatot Istennel.” – *The Review and Herald, April 3, 1888.*

Hogyan lágyulhat meg a kemény szív?

„Sokan fogják hallani az üzenetet, de nem veszik figyelembe. Ennek ellenére mindenkit figyelmeztetni kell világosan, egyszerűen. Az igazságot nemcsak nyilvános előadásokon kell feltárnunk. Házról-házra is munkálkodnunk kell. Menjen, haladjon ez a munka az Úr nevében. Akik ebben a munkában tevékenykednek, azoknak mennyei angyalok a kísérőik...”

Tanulmányozzuk Krisztus életét és halálát. Dolgozzunk minden erőnkkel Isten tervén. Elmondhatatlan és leírhatatlan annak hatalmas eredményei, ha Jézusra tekintünk és az Ő életét éljük.” – *The Review and Herald, August 11, 1903.*

„Kutass imával, a legmélyebb könyörgéssel, hogy megismerd mit írt Isten, és kövesd Jézus lábnyomait életének Atyja parancsolatai iránti tökéletes engedelmségében. Igyekezz megérteni az ihletett szavakat, a prófécia biztos szavát, hogy ne élettelen írás legyen az, hanem Isten trónjáról áradó élő, égető ragyogó világosság, amely felkészíti az embert, hogy kitarson a próbákban, szenvedésekben és üldözésben, amelyeket Krisztus is eltűrt.” – *The Paulson Collection, p. 139.*

„Csodálatos kiváltság, hogy megérthetjük Isten akaratát, amint azt a biztos próféta beszéd kijelenti. Az Úr súlyos felelősséget helyez ránk, hogy a nekünk adott tudást továbbadjuk másoknak is...”

Lehetőségeihez mérten, aki részesült az igazság világosságából, **mindenkinek meg van ugyanazon felelőssége, mint Izráel prófétájának**, aki így szólt: ‘És te, embernek fia, őrlóloul adtalak téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben.’ [idézve tovább Ezékiel 33:8.9.]

„Várjuk meg, míg a vég jövődölése mind betelnek, mielőtt szólánk róluk? Mit ér már majd akkor

a szavunk? Várjunk, míg Isten csapásai a vétkekre sújtanak, mielőtt elmondhatnánk, miként kerüljék el azokat? Hol van a mi Isten szavába vetett hitünk? Szemünkkel kell meggyőződünk a jövődölt dolog beteljesedéséről, mielőtt elhinnénk, amit Isten mondott?” – *Bizonyságtételek, 9. kötet, 10. 11.*

Részt veszek én is a végső munkában?

„Éjjeli látomásban Isten népe közötti hatalmas megújulási mozgalom képe vonult el előttem... Százak és ezrek voltak láthatók, akik családokat látogattak és megnyitották előttük Isten szavát. A Szentlélek ereje meggyőzte a szíveket, s a valódi megtérés lelkülete volt tapasztalható. Ajtók tárultak ki mindenfelé az igazság hirdetése előtt.” – *Bizonyságtételek, 9. kötet, 84.*

„Férfiak és nők mindenfelé vágyakozva tekintenek az ég felé; imák, könyvek és kérdések fakadnak fel azon emberek lelkéből, kik világosság, kegyelem és Szentlélek után áhítoznak. Sokan állnak Isten országának küszöbén és csak arra várnak, hogy oda begyűjtessenek.” – *Apostolok Története, 75. 76.*

„Két Biblia munkás ült egy családi körben. Előttük nyitott Biblia feküdt, s az Úr Jézusról, a bűnbocsátó Messiásról szóltak. Buzgó imát ajánlottak föl Istennek és Isten Lelkének hatására szívek lágyultak meg s csendesedtek le. Imájuk üdítő és erőteljes volt. Míg Isten igéjét fejtegették, láttam, hogy lágy, sugaras fény világította meg a Szentírást, s halkán így szóltam: **‘Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejöni mindenkit, hogy megteljen az én házam.’ (Lukács 14:23)**” – *Bizonyságtételek, 9. kötet, 21.*

Befejezés

Kedves atyafiak és testvérnők, nincs elfecsérelni való időnk, nincs időnk úgy tenni mintha a távoli jövőben lenne a végső esemény. A valóság az ajtó előtt van. Soha ne feledjük az Úr értünk hozott áldozatát és közbenjárását. Mindannyian határozzátok el, hogy „a lelket [el] ne oltsatok. A prófétálást meg ne vessétek.” (1Thessalonika 5:19. 20.)

„Éhséget az Úr beszédének hallgatása után”

Írta: Alwin Vedhasingh

Az éhínség súlyos élelmiszerhiány, ami a nem megfelelő táplálkozás és koplalás következménye. Éhínség volt a régi időkben is és a modern világban is. Férfiak, nők, gyerekek, fiatalok és idősek ide-oda futkostak élelmiszert kutatva, amely csillapíthatja éhségüket és megőrzi őket a kiéhezéstől.

Isten megjövendölte Ámós prófétán keresztül, hogy eljön az ideje, amikor Ő fog éhínséget küldeni – éhínséget az Úr beszéde hallgatása után. Az emberek vándorolni, keresni, kutatni fognak Isten Igéje után, de mégsem találják majd. Többé nem lesz lehetséges. „Kikapcsolt” állapotban lesz.

Isten adta Igéjét népének, mely bölccsé tudta tenni őket a Krisztus általi üdvösségben. Isten Igéje „hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Timótheus 3:16. 17.) Isten mindenkét meg akar menteni, azonban ez csak akkor lehetséges, ha megismerjük az igazságot és hiszünk benne (1Timótheus 2:3. 4.). Szavai lélek és élet (János 6:63.). Azt a parancsot kaptuk, hogy naponta fogyasszuk Igéjét, mint ahogyan a fizikai táplálékot (János 6:50-58.). Szükségünk van szavaira, hogy megerősödjön hitünk, mert Isten Igéjének hallásából származik a hit (Róma 10:17)

Értékes és különleges táplálék

A Biblia Isten sugalmazására jött létre. 16 évszázad alatt készült el, negy-

ven különböző íróval, akik a történelem más-más időszakában éltek. Isten az Ő Igéjét lelki tápláléknak szánta az emberiség számára. Prófétákat küldött, akik bejárták a földet, és figyelemztetést adtak figyelmeztetésre, felhívást felhívásra, bűnök megbánására. Azonban Izrael gyermekei nem fordították szívüket Isten Igéjéhez. Ezért Krisztus előtt közel négyszáz évvel a mennyei hang elhallgatott, amikor Malakiás könyve, az Ótestamentum utolsó írása elkészült. Semmi nyoma sincs annak, hogy a kereszténység kezdetéig bármilyen prófétikus kijelentés is lett volna. Majd ismét hallható volt Isten hangja a prófétákon keresztül, nagyjából száz évig.

A második század elején a próféták hangja ismét megszűnt, mivel a gyülekezet elhagyta az igazságot, veszélyeztetve az alapelveket, és hitehagyásba esve. Sok évszázad múlt el mielőtt a prófétai szó ismét megjelent Isten népe számára a Prófétaság Lelkén keresztül.

Megjósolt éhínség

I.e. 750 körül egy farmert és egy pásztort hívott el az Úr prófétának. Küldetésük Izrael figyelmeztetése volt, Isten közelgő büntetésére, ha meg nem bánják bűneiket. Sajnos a nemzet figyelmen kívül hagyta a felhívást. Ennek eredményeként Asszír fogságba kerültek. Ámós próféta beteljesedő jövendölésének egyike, a népre jövő rendkívüli éhínség: ÉHSÉGET AZ ÚR BESZÉDÉNEK HALLGATÁSA UTÁN! (Lásd Ámós 8:11. 12)

Miért jött ez az éhínség?

A helyett, hogy az Úrhoz fordultak volna bűnbánó szívvel, a zsidók a messihi jövőbe helyezték Isten ítéletének napját (Ámós 6:3). A nép figyelmen kívül hagyta Isten üzenetét újra meg újra, pedig intette őket többször is:

„Keressétek az Urat, a míg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van.” (Ésaiás 55:6.)

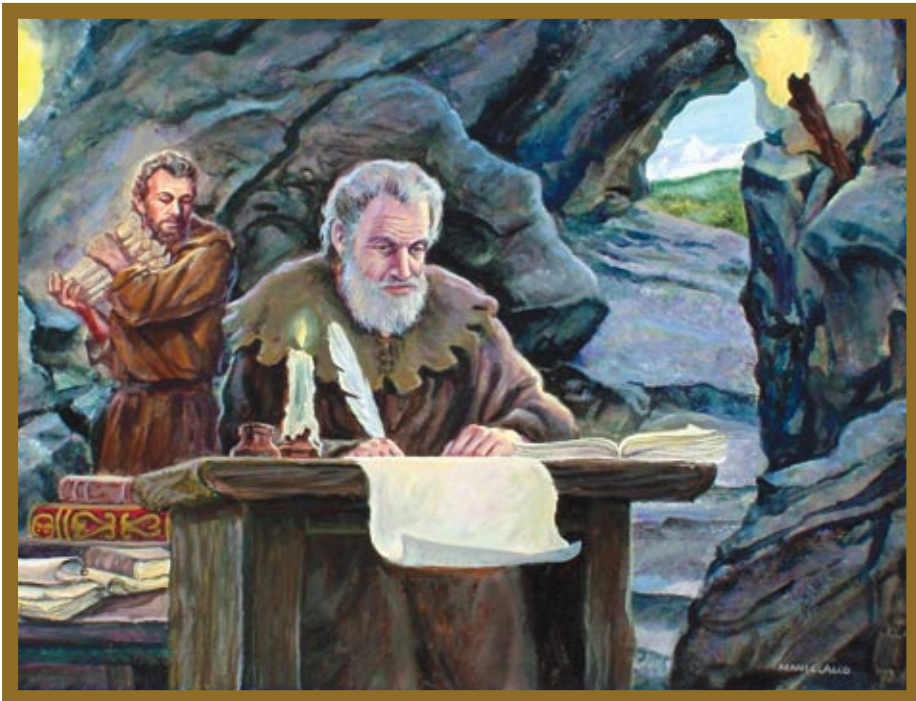
Ámós próféta felhívása a nemzeti jólét idején jött, amikor az emberek messzire eltértek az Úrtól. Azonban Isten türelme véges volt a régi Izráellel.

Ma ismét éhínség van Isten Igéje iránt – némely dologban különböző, némelyben pedig hasonló.

Mit jelent ez a prófécia? Mikor lesz éhség az Úr beszédének hallgatása után?

A Biblia a legtöbb nyelvre lefordított könyv és majdnem minden nyelven és tájszóláson megvan. Bármely más kiadványnál többet adtak el belőle, illetve osztottak szét ingyen. Tehát a felhívás, az „éhség az Úr beszédének hallgatása után”, nagyon meglepő. Ez azt jelentheti, hogy az összes Biblia össze lesz gyűjtve és el lesz égetve? Nem tűnik valószínűnek. Hanem az, hogy van Biblia, még nem jelenti azt, hogy olvassák, hiszik és megértik. Bárhogy is van, úgy tűnik, hogy Isten gyermekei által hirdetett munkáját kikapcsolják, mint a rádiót. Ennek oka lehet a csökkenő gazdaság, zaklatás, állami rendletek vagy más tényezők is.

Tudjuk, hogy a prédikált éhínség

fokozatosan fog bekövetkezni. Tény, hogy a legpontosabb bibliafordítás folyamatosan tűnik el a gyülekezetekből és otthonokból. Ódivatúnak és régimódinak nézik sok esetben, ha valaki Bibliát visz a gyülekezetbe. Hamarosan olyan lesz a betű utáni éhínség, mint ahogyan kenyérré szoktak éhezni. Ha az igazságot szeretjük, akkor az Ő Igéjét fogjuk hallgatni. Ha a gonoszságot szeretjük, akkor a számunkra megfelelő megtévesztést fogjuk hallgatni, és elveszünk. (lásd 2Thessalonika 2:10-12.)

ÁMÓS KORÁBAN: Jeroboám uralkodása alatt Ámós megjövendölte Izrael háza tíz törzsének királyait. A próféta előre látta a jövőbeli hanyatlást és Izrael hitehagyását, de még Krisztus második adventjét megelőző utolsó napokat is. Valóban hasonlóan ínséges viszonyok vannak ma.

Ugyanazzal az ellenállással találkozunk napjainkban, ha valaki az Igét hirdeti. Hasonló vádakkal átkozzák. Ámós ellen ezt mondták a királynak: „Pártot ütött ellened Ámós az Izrael házában; nem tűrheti az ország az ő mindenféle beszédét.” Ámós figyelmeztetve volt: „Menj el, próféta! Fuss el a Júda földére!” (Ámós 7:10. 12.) Isten ezt mondta a nép reagálásáról akkor: „A prófétákra ráparancsoltatok, mondván: Ne prófétálatok!” (Ámós 2:12.)

JEREMIÁS IDEJÉBEN: „Kinek szól-

jak és kiket kérjek, hogy hallják? Ímé, az ő fülök körülmetéletlen és nem figyelhetnek! Ímé, az Úr szava útálatossággá lett előttök; nem gyönyörködnek abban.” (Jeremiás 6:10.)

JÉZUS IDEJÉBEN: Jóllehet Jézus tett csodákat könyörületből, mégis azt olvashatjuk, hogy a Gadarénusok „kezdék kérni őt, hogy távozzék el az ő határukból.” (Márk 5:17.) Nemzedékről nemzedékre az emberek minden módon próbálják tönkretenni azokat akik az igazságot szölik.

AZ APOSTOLI KORBAN: János apostolt Isten Igéje miatt Páthmos szigetére száműzték (Jelenések 1:9.). Jelenések jövendölése beszél a hívők egy nagyszerű csoportjáról akik éltek haltak Isten Igéjéért. Figyeljük meg, hogy ezek a mártírok és rokonaik Isten Igéje miatt haltak meg. Megölték őket, mert szerették Isten élő és írott Igéjét és megtartották a parancsokat, amely abban voltak feljegyezve. (Jelenések 6:9; 12:17.)

A SÖTÉT KÖZÉPKORBAN: a középkor úgy ismeretes, mint sötét kor. Egy olyan időszak volt ez, amikor a római egyház Isten Igéjét távol tartotta az emberektől. A hűségesek hívők milliói haltak meg a Mindenható Igéje miatt. Nagyon veszélyes volt a Biblia egy példányát birtokolni vagy akár egyetlen részletét is.

Az üldözés ezen idejében Krisztus követői többet szenvedtek, mint bármikor a történelemben.

Minden veszély és hányattatás ellenére lehetetlen volt elpusztítani vagy elgyengíteni Isten Igéje iránti szeretetüket. Akiknek nem volt Bibliájuk, azok kerestek valamilyen megoldást arra, hogy olvashassák vagy hallgathassák. Sokan részeket tanultak meg a Bibliából.

A valdens keresztények történelme bemutatja számunkra a Biblia iránti szeretetüket a legnagyobb veszedelmek közepette. Rengetegen haltak meg kard által, karóba húzva, éhínségben, verésben és más sanyargatásokban.

Peter Waldo franciára fordította a Szentírást és sok lelki éhezőnek hintette az Igét. Azon terület egyházi embere azonban hamarosan leállította Waldo munkáját. A papság üldözte követőit, akik aztán elmenekültek. Szétszóródásuk ellenére a világosságot elvitték más területekre is egészen a 12. század végéig.

A valdensok gyakorlott Biblia tanulmányozók voltak. Tanulatlan voltak ellenére némelyek képesek voltak elmondani kívülről Jób könyvét és sok-sok zsoltárt. Mások nagyon jól ismerték az egész Újszövetséget. Akkoriban a valdens lelkészek megtanulták a Szentírást nagy részét, mert nagyon veszélyes volt Bibliát magukkal vinni.

Volt idő, amikor Angliában szigorú büntetés mellett betiltották a Bibliát. Hogy szembeszálljanak a papsági erőszakkal, William Tyndale angol bibliafordítását csempészték az országba. Ez nem sokkal azelőtt történt, hogy London püspöke elrendelte a Szent Könyv minden példányának összegyűjtését és elégetését, amit csak találnak az emberek otthonaiban.

Tyndale-t elhurcolták a belgiumi Antwerpenbe és börtönbe zárták. Közvetlenül két évvel később karóhoz kötözték, megfojtották és elégették 1536-ban. Mialatt a katonák megkötözték ezt kiabálta: „Uram, nyisd meg Anglia királyának szemeit!”

Napjainkban, amikor a Biblia könnyen elérhető, nehéz elképzelni, hogy milyen is lehetett a múlt. Azonban most is van néhány ország, ahol nehéz Bibliához jutni vagy veszélyes bir-

tokolni. Sőt, van ahol halállal büntetik ha valaki keresztény hitre tér.

AZ ELLENSÉG NAGYTÁMADÁSAI: az elmúlt korokban a Bibliát folyamatosan támadta az ellenség. Már a kezdetektől gyűlölte Sátán a Bibliát, mivel a megváltás tervének egésze feltárul benne. Állandó törekvése volt Isten írott Igéjének elpusztítása. Ateisták és hitetlenek időt és energiát nem sajnálva próbálták eltüntetni a Bibliát és annak befolyását. A pápaság mindent megtett, hogy elégesse, és annak olvasóit is kiírta. Az akadályok ellenére Isten csodálatosan közbelépett és megőrizte Igéjét. Kegyelme által van ma bőségesen Bibliánk. Most, hogy könnyen elérhető a Szentírás, az ellenség újabb módszere az, hogy kételkedjenek benne vagy lényegtelennek tűnjön a modern elvek mellett.

ÉHÍNSÉG ÖNHIBÁBÓL: Isten „vendégségről” gondoskodott nem „éhínségről”! Tehát a mostani lelki éhínség önhibából ered. Rengeteg Biblia van. A föld történelmében soha ezelőtt nem lehetett ily szabadon birtokolni Isten Igéjét, mint napjainkban. Sokan elolvassák a Bibliát elejétől a végéig, mint egy megszokássá váló sablonos dolgot, viszont lelkiekben semmit nyernek belőle.

Isten Igéjét nem csak olvasni kell, hanem mélyen tanulmányozni és nagyon jól megérteni. Az emberek szeretik hallgatni a mai népszerű igehirdetőket, azonban nemigen fordítanak időt arra, hogy maguk kutassák a Szentírást. Valójában nem is tudják, hogy mit mond a Biblia. Ebben az értelemben válnak ők lelkileg éhessé.

POSZTMODERN KULTÚRA: egy posztmodern világban élünk, olyan kultúrában, amely istentagadó filozófiákkal van átitatva. Veszedelemes idők ezek (2Timótheus 3:1. 2.). „És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak.” (2Timótheus 4:4.) A posztmodernizmus nem csak abból áll, hogy mindenki azt csinál, amit jónak lát. (Bírák 17:6; 21:25.) Napjaink szándéka valójában az, hogy arrafelé vigye a társadalmat ravaszul, hogy elutasítsa az Igét teljes egészében. Ezért kiáltanak fel így a hűsé-

gesek: „Mikor a fundamentomok is elrontattak, mit cselekedett az igaz?” (Zsoltár 11:3.) Ma a világ úgy véli, hogy nincs tökéletesen írásba foglalt igazolt tény, hogy teljes bizonyossággal semmit nem lehet tudni. A jelenlegi lelki éhínség eredményeként társadalmunkban megerősödött és rögeszmévé vált a szórakozásvágy és a törvénynélküliség.

Részben Isten népe is felelős a meglévő „éhínség” miatt. Ha elmulasztják, hogy hiteles példái legyenek az Úr Igéjének mindennapi életükben, akkor azok, akik figyelik őket, lelkileg megéheznek. Hasonlóképpen, ha nem megfelelő munkásokat választanak meg lelkipásztornak, akkor a nyáj el fog erőtlenedni a zöld legelő hiányában. Hasonló az eset, amikor az igehirdetést háttérbe szorítják más programok, mint például látványosságok, játékok, koncertek és a szórakozás más formái.

De vannak még további dolgok. Amikor saját elképzelésekkel van helyettesítve Isten Igéje, amikor a jelenvaló igazságot tévedések uralják, amikor a hagyományok hangsúlyosabbak, mint Krisztus tiszta-világos tanításai, akkor „éhínség” van.

„A Biblia kinyilatkoztatja, hogy az utolsó napokban az embereket teljesen lekötik az evilági dolgok: az élvezetek hajszolása és a pénzszerzés. Az örök valóságokkal szemben pedig vakok lesznek.” – *Krisztus Példázatai*, 152.

FÉNYŰZÉS

Ámós napjaiban a zsidók önmaguknak okozták a hanyatlást (Ámós 6:1-8.). A fényűzés és büszkeség arra indítja az embereket, hogy a távoli messziségbe helyezték az ítélet napját az időben. Nem akarnak a jövőre gondolni. Elfelejtik megköszönni Istennek jelenlegi bőségüket. Izráelt figyelmeztette Isten ezen veszélyre (5Mózes 8:11-14.). Jézus szintén felhívta a tanítványok figyelmét, hogy az élet gondjai, az élvezetek szeretete és a gazdagság utáni vágy megfojtja az Ige iránti érdeklődést (Lukács 8:14.). Ilyen irányú törekvések közben nagyon sokan feledkeznek el Istenről és nem fordítanak időt a Biblia tanulmányozására. Így valósul meg az önmagunk okozta éhínség.

TÁRSADALMI ÉS ERKÖLCSI ROMLÁS

Társadalmi és erkölcsi romlottság uralkodott Izráelben Ámós idejében, ahogyan a 2. részben a 6-7. versek ecseteleik. Társadalmunkban hasonló körülményeket láthatunk ma. A nagy városok vonzása (a nyüzsgő utcák, üzletközpontok, mulatók, éjszakai bárók, játékkaszinók, színházak és mozik), nagy kelepccét alkot, különösen a fiatalabb generáció számára. Nem is csoda, hogy így a nagytöbbség ki nem állhatja még az „illatát” sem a lelki tápláléknak, Isten Igéjének. Elkerülhetetlen következmény a lelki éhínség.

Sátán nem törődik a világi gondolkodású emberekkel, akik már a csapdjában vannak. Ő „szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” azok közül, akik vallják a jelenvaló igazságot. (1Péter 5:8.) Ezért van szükségünk az emberi bölcsességnél és képességeknél többre, hogy a világ csábítását távol tartsuk szívünkötől, otthonunktól és a gyülekezettől. Ellenkező esetben éhínség támad közöttünk.

VALLÁSI ROMLÁS

Ámós tovább ecseteli az elszomorító képet a 8. rész 13. 14. versekben. (1) Fialok gyengülnek el a „szomjúságtól”, (2) némelyek pedig elhullnak és nem kelnek fel többé. Nem ezt mutatja-e sok keresztény élete? Lelki táplálék hiányában szenvedve könnyen legyőzik őket a kísértések és elvesztik Isten dolgai iránti érdeklődésüket. **Sok egyház van ma egyazon „lelki alultápláltságban”.**

Az anyagi fölényre, mulandó kényelemre és különc életmódra törekvők miatt a világ telve van negatív befolyásokkal. A világ lelkületének hatására rossz utat választva sokan szenvednek lelki alultápláltságban, még a magukat hívőknek vallók is. Micsoda nagy tragédia ez azoknak, akik nem tudnak jobbat!

MIUTÁN A PRÓBAIDŐ LEZÁRULT: „A csapások hullottak a föld lakóira. Egyesek Istent vádolták és káromolták. Mások Isten népéhez siettek és tőlük kértek tanítást arra nézve, hogy mi módon kerülhetik ki Isten ítéletét. De a szentek már nem tudtak rajtuk segíteni. Már utolsó könnyüket is

Sokan megfélekeznek Istenről miközben a gazdagságot keresik. Míg mások, bőségüket élvezve töltik el idejüket s így Isten Igéjére már nem jut idejük. Önhibából eredő inség ez.

elsírták a bűnösökért, az utolsó fájdalmas imát is elmondták, az utolsó terheket is elszenvették, az utolsó figyelmeztetés is elhangzott. A kegyelem édes szava többé nem hívta őket, hogy jöjjenek. Mikor a szentek és az egész menny lelki üdvösségükön munkálkodott, ők maguk nem érdeklődtek iránta. Eléjük volt tárva élet és halál. Sokan vágyakoztak az élet után, de nem törekedtek elérésére. Ők nem választották az életet s most már nem volt többé engesztelő vér, hogy bűneiket eltörölje, sem a részvételtjes Üdvözítő, aki így kiáltott volna: 'Kíméld, kíméld még egy kissé tovább a bűnöst!' Az egész menny egyesült Jézussal, midőn a félelmetes szavakat kimondta: "Megtörtént, elvégeztetted! Az üdvösség tervét befejezte, de csak kevesen fogadták azt el. Midőn a kegyelem édes szava elhalt, félelem és rettegés vett erőt a gonoszokon. Rettenetes határozottsággal hallották ezt a kijelentést: 'Túl késő, túl késő!'

Azok, akik idáig semmire sem becsülték Isten szavát, most egyik tengerből a másikig szaladtak, napnyugtától napkelteig mindent bejártak, hogy keressék Isten szavát. Az angyal így szólott: 'Nem találják meg azt. Éhség van a földkerekségen. Nem kenyér utáni éhség, sem víz utáni szomjúság, hanem: hogy Isten szavát hallhassák. Óh, mit nem adnának most Istennek egyetlen elismerő szaváért! Óh, de nem! Tovább kell hogy éhezzenek és szomjazzanak. Napnap után megvetették az üdvösséget, s többre becsülték földi gazdagságukat és világi élvezeteiket, mint a mennyei kincseket és a menny ismeretét. Megvetették Jézust és lenézték szentjeit. Aki tisztátalan, az örökké tisztátalan marad!' – *Tapasztalatok és Látomások*, 243. 244.

FELKÉSZÜLÉS AZ ÉHÍNSÉG IDEJÉRE: az Egyiptomban lévő József példáját követve, nekünk most kell felkészülnünk a jövőre. Most, míg ezen bőség esztendei tartanak, halmozzuk

fel Isten Igéjét az eljövendő éhínség idejére.

„A világnak létkérdés az evangélium megismerése. Az emberek éheznek Isten Igéjét. Csak kevesen hirdetik az Igét tisztán, emberi hagyományoktól mentesen. Jóllehet a Biblia az emberek kezében van, mégsem részesülnek abban az áldásban, amelyet Isten részükre az Igében elhelyezett. Az Úr arra szólítja szolgálait, hogy vigyék el üzenetét az emberekhez. Az örök élet beszédét meg kell ismerniük azoknak, akik bűneik miatt a pusztulás határán vannak.” – *Krisztus Példázatai*, 153.

Isten megbízta gyülekezetét, hogy hirdesse igéjét a földön. Hogy ennek eleget tudjunk tenni, a Bibliát naponta kell tanulmányoznunk, megértenünk, és kiélnünk minden szót, amely elhagyta Isten száját. Ily módon tudunk másokat segíteni – és másokat segítve magunk is segítve leszünk – míg a próbaidő ajtaja nyitva van.

„Minden kéz számára akad fontos munka... Nagyon sokan vannak a segítségre szorulóak. Aki a kevésbé szerencsések áldására, s nem a maga gyönyörűségére él, annak ujjongani fog a szíve az örömtől. Ébredjétek fel tétlenek, s nézzetek szembe az élet valóságaival! Vegyétek kezetekbe Isten Igéjét, s kutassátok a lapjait! Ha cselekszitek az igét, akkor csakugyan élő valóság lesz számotokra az élet, s a jutalmat bőségesnek találjátok majd.

Az Úr nagy tervében mindenkinek megvan a helye. Fölösleges tehetséget nem adományoz. Talán kicsiny a táalentumod, de Istennél helye van annak is. S az egy táalentum, ha lelki ismeretesen használod föl, pontosan elvégzi az Isten által neki szánt feladatot. A házról-házra járáshoz az egyszerű ember tehetsége szükséges, s többet érhet el e téren, mint más valaki, ragyogó ajándékokkal.

A hasznosság ezer ajtaja áll tárva előttünk. Siránkozunk, hogy kevés forrás áll rendelkezésünkre. Holott számos sürgető kérés szorongat mindenfelől, anyagiakért és emberekért.

De ha igazán komolyan vennék a dolgot, megsokszorozhatnánk segélyforrásainkat. Önzésünk és vágyaink kielégítése állják el az utat.

Gyülekezeti tagok engedjétek ragyogni a világosságot. Hallassátok hangotokat buzgó imában, ellene szólva a mértéktelenségnek, könnyelműségnek, s világi szórakozásoknak, és hirdessétek a jelenvaló igazságot. Hangotok, befolyásotok, időtök, Isten ajándéka. Használjátok arra, hogy lelkeket nyerjétek meg Krisztusnak.

Látogassátok meg szomszédjaitokat és mutassatok érdeklődést üdvösségük iránt. Élesszétek tettekre összes lelki erőteteket. Ahová elmentetek ott mondjátok el, hogy minden dolgok vége elközelített...

Monde el nekik, miként találtál Jézusra, s milyen áldásokban van részed, mióta az Ő szolgálatának élsz. Mond el nekik, milyen áldásokat kapsz Jézus lábánál ülve, és igéjéből értékes leckéket tanulva. Beszélj nekik a keresztyén élet örömeiről s boldogságáról. Melle, lelkes szavaid fogják meggyőzni őket, hogy értékes gyöngyöt találtál. Derűs, bátorító szavaid bizonyítsák, hogy magasztosabb utat találtál. Ez a valódi hittérítő munka, s mikor ezt végzitek, sokan, mint egy álomból, felébrednek...

Testvérem, testvérnőm, mit teszel Krisztusért? Igyekszel-e mások áldására élni? Szólod-e a jóakarát, megértés és szeretet szavait? Buzgón törekszel-e, hogy embereket nyerj meg Krisztusnak?" – *Bizonyságtétel*, 9. kötet, 23. 24.

„Isten nem feledkezik meg azokról, akik szeretettel munkálkodnak, hogy átadják az élet igéjét a veszendő lelkeknek. Ezek, mikor itt az ideje, szintén kinyújtják kezüket eledelért más éhező lelkek számára.” – *Jézus Élete*, 308.

A lelki táplálékra kiéhezett lelkek táplálásának nemes cselekedete legyen mindannyiunk életében az elsődleges, még mielőtt az éhínség megkezdőik!

Elvégeztetett!

Írta: Romulo P. Borges

Minden korszakban Isten gyermekei reménykedve várták, hogy a bűn története a véghez érjen a jó dicsőséges győzelmével a gonoszon. Krisztus örökkévaló királyságában van a győzelem és az üdvösség biztosítéka. Az ószövetség pátriárkáit és prófétáit ezen eljövendő esemény vigasztalta és erősítette. Az újtestamentumi korszakban, Isten szent emberei ugyancsak ezen eseményben találtak lelkesítést és indítást, hogy Krisztussal és Krisztusért éljenek. Nekünk is meg van ma ugyan ezen reménységünk. Látni szeretnénk a Királyt és részesülni királyságában, életében és dicsőségében.

Az örökkévaló reggel és éjszaka

„Jövendölés Dúma ellen: Seirből így kiáltnak hozzám: Vigyázó! meddig még az éjszaka, meddig még ez éj? Szólt a vigyázó: Eljött a reggel, az éjszaka is; ha kérdeni akartok, kérjétek, forduljatok vissza és jertek el!” (Ésaiás 21:11.12.)

Ésaiásnak az Edomiták ellen szóló ezen próféciája, tartalmaz egy fontos jelentést földünk történelmének végidejére. Jézus dicsőséges megjelenése a menny felhőiben jelzi, hogy a földön tragikusan véget ér a bűn és az örökkévalóság elkezdődik. A Megváltó visszatérésekor véget nem érő nap virrad Isten minden hűség

gyermekére. Ez a nap teszi biztossá az életet és a diadalt a győzőknek. Viszont ez a nap lesz a vég a gonoszok számára – a vég az e világot és a bűnt kedvelőknek.

„Isten népe vágyakozva vár Királya közeledtének jeleire. A 'Meddig tart még az éjszaka?' kérdésre az örök határozottan válaszolják: 'Közel a reggel, de még éjszaka van!' (Ésaiás 21:11.12.). Fény ragyog a hegycsúcs felett vonuló felhőkön. Nemsokára látható lesz Királyunk dicsősége, és az Igazság Napja felragyog. A reggel és az éj küszöbén vagyunk – az igazak végtelen napjának és a gonoszok örök éjének kezdetén.” – *A Nagy Küzdelem*, 562.

A nagy napon megtörténik az igazak és a gonoszok végső szétválasztása, és tisztán látható lesz a különbség azok között, akik engedelmessékedtek Istennek és akik nem.

Isten gyermekei, akik a föld porában alszanak, örökéletre támadnak fel, és azok akik élnek, átváltoznak. „Trombita fog szólani, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltson magára, és e halandó test halhatatlanságot öltson magára.” (1Korinthus 15:52.53.)

Isten gyermekei találkozni fognak a Királlyal, azonban a gonoszság gyermekei örökre elvesznek mind. „Akkor szól majd az ő bal keze fe-

lől állókhhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, a mely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettet.” (Máté 25:41.)

Csend a mennyben

„És mikor felnyitotta [az angyal] a hetedik pecsétet, lón nagy csendesség a mennyben, mintegy fél óráig.” (Jelenések (8:1.)

A hatodik pecsét végén, Jelenések 6:14-ben így olvassuk. „És az ég eltakarodék, mint mikor a papírtekercestet összegöngyölyítik.” Krisztus második eljövetelekor lesznek meg ezek. A hatodik pecsét története a Megváltó megjelenésével bezárul, és fél óráig a menny csendje fogja követni (a hatodik pecsét). A menny üres lesz ekkor. Az angyalok mind a Király kíséretében lesznek.

Az Adventista úttörők a következőképpen értelmezték a fél órás csendet: egy prófétikus óra annyi mint 15 nap, és a fél óra annyi mint hét és fél nap. A Biblia vers azt mondja: „mintegy fél óráig”, ami hét napnak felel meg. E. G. White a következő szavakkal írja le a szentek mennybe vezető útját:

„Mindnyájunkat körülvelt a nagy felhő. Hét napon át vitettünk az üveg-tenger felé, ahol Jézus saját kezűleg helyezte fejünkre koronáinkat. Arany hárfát és győzelmi pálmát is adott.” – *Tapasztalatok és látomások*, 12.

Isten Igéjében minden ígéret a győzőknek szól, és mindannyian részt veszünk a küzdelemben. Önmagunk ellen harcolunk mivel legnagyobb ellenségünk az „én”

A Királyok királya köszönt

A mennyei utazás felejthetetlen élmény lesz minden szent számára. Krisztus és a szent angyalok által kísérve a megváltottak csillagrendszeren haladnak keresztül csillagokat és világokat látva. Halandó által soha nem látott dolgokat fognak látni. Örökre megmentve, örvendezni fognak az örökkévalóságnak.

A megváltottakat üdvözölve Jézus ezt mondja: „Nyissátok fel a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nép, a hűség megőrzője.” (Ésaiás 26:2.)

Az Úr hírnöke így ír az eseményről: „Ekkor nagyon sok angyalt láttam, akik a [szent] városból dicsőséges koronát hoztak – koronát minden szentnek, melyre rá volt írva nevük. Amikor Jézus kérte a koronákat, az angyalok átadták nekik, és a kedves Jézus jobbajával a szentek fejére helyezte azokat. Az angyalok ugyanúgy arany hárfákat hoztak és Jézus azokat is átadta a szenteknek. A vezérlő angyalok adták meg a jelt, és ekkor minden hang hálás, boldog dicséretbe kezdett, s minden kéz ügyesen pengette a hárfa húrjait; a dallamos zenét gazdag és tökéletes dallamokban szólaltatták meg.

Ekkor láttam Jézust, amint a megváltottak seregét a szent város kapujához vezette. Megragadta a kaput, kitérta ragyogó sarkainál, és megparancsolta az igazságot megtartó nemzeteknek, lépjenek be rajta. A városon belül minden gyönyörködtette a szemet. Mindenütt gazdag dicsőség tündökölt. Ezután Jézus megváltott szentjeire tekintett, akiknek arca a dicsőséggel ragyogott; és amint szeretettel rájuk tekintett, így szólt zengő, dallamos hangján: 'Látom lelkem munkáját és megelégedett vagyok. E gazdag dicsőség a tiétek, hogy örökké örüljetez annak!" – *A Megváltás Története*, 303.

A megváltottak öröme

Emberemlékezet óta próbálták az

emberek felállítani a földön az egyenlőség királyságát – amelyben nincs gyötrelem és gonosz. Terveket dolgoztak ki rá, csatákat vívtak érte, de mindhiába. Az emberiség álma, hogy csak jó dolgok legyenek és egy tökéletes új földön élhessenek, soha nem valósult meg. Sok-sok generáció politikai tudománya sem volt képes megvalósítani egy igazságos társadalmat, egyetlen egyet sem. Csak akkor fog valóra válni ez az álom, ha az új Jeruzsálem lesz a földre. János apostol megerősíti, hogy „Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.” (Jelenések 21:1.2.)

Emberi nyelven lehetetlen leírni a mennyei királyság dicsőségét. Oly dolgok miket emberi szem még nem látott, fül nem hallott, és elképzelni se tudják, amiket Isten készített a megváltottaknak:

NINCS TÖBBÉ KÖNNY, NINCS TÖBBÉ SÍRÁS. „És az Isten eltöröl minden könnyet... és nem lesz többé... [sírás].” (Jelenések 21:4.)

NINCS TÖBBÉ FÁJDALOM. „Sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.” (Jelenések 21:4.)

NINCS TÖBBÉ BETEGSÉG. „És nem mondja a lakos: beteg vagyok! a nép, amely benne lakozik, bűnbocsánatot nyer.” (Ésaiás 33:24.)

SENKINEK SEM LESZ TESTI HIBÁJA. „Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitvatnak. Akkor ugrándo, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben.” (Ésaiás 35:5.6.)

NINCS TÖBBÉ HALÁL ÉS GYÁSZMENET. „Halál nem lesz többé; sem gyász, sem [sírás].” (Jelenések 21:4.)

ISTEN SZEMÉLYESEN GYERMEKEIVEL LESZ. „És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velők lakozik.” (Jelenések 21:3.)

A TEREMTMÉNYEK TÖKÉLETES HARMÓNIABAN EGYÜTT LESZNEK, MINT KEZDET BEN. „A farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik... Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén; így szól az Úr.” (Ésaiás 65:25.)

ÖRÖKKÉVALÓ ÖRÖM ÉS BOLDOGSÁG LESZ A MEGVÁLTOTTAK KÖZÖTT. „Hisz az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejkön, vígasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.” (Ésaiás 35:10.)

„Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.” (Ésaiás 32:18.)

„Nem hallatik többé erőszakátétel földeden, pusztítás és romlás határidban, és a szabadulást hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicsőséget.” (Ésaiás 60:18.)

NINCS TÖBBÉ KÍSÉRTÉS ÉS BŰN. „A jó és gonosz tudásának fája többé nem nyújt alkalmat a kísértésre. Ott nem lesz kísértő, és így nem lesz lehetőség a gonosz követésére.” – *Előtted az Élet*, 298.

„Nem léssen kétszer veszedelem.” (Náhum 1:9.)

„[Az új földön] a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremtő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fürkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámító ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani, és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetőek, a legmagasabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetőek. Mindig új magaslatok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek

és a test képességeit.

A világegyetem minden kincse kutatásra tárul Isten megváltott gyermekei elé. A halandóság béklyóitól megszabadult ember fáradhatatlanul szárnyal távoli világok felé, amelyeknek lakói sírtak az emberi szenvedés láttán, de örömeinek csendült ajkukon már egyetlen ember megtérésének hírére is. E föld lakói kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukott lények boldogságában és bölcsességében. Megismerik tudásuk kincseit, amelyeket a végtelen korszakokon át Isten keze munkájának szemlélésével gyűjtöttek. Tisztán látó szemmel nézik a természet dicsőségét – napokat, csillagokat és naprendszereket – amelyek kijelölt pályájukon keringenek Isten trónja körül. Mindenre – a legparányibbtól a legnagyobbig – a Teremtő neve van írva. Minden Isten végtelen hatalmát hirdeti.

És az évek, az örökkévalóság évei folyamán még káprázatosabb, még dicsőségesebb dolgok tárulnak fel Istenről és Krisztusról. Nő a szeretet, a tisztelet és a boldogság, miként a tudás is. Az ember minél többet megtud Istenről, annál jobban csodálja jellemét. Ahogy Jézus feltárja a megváltás kincseit, és a Sátánnal vívott nagy küzdelem csodálatos eredményeit, a megváltottak szívét még nagyobb áhítat tölti be, és még mámorosabb örömmel pengetik aranyháfájukat. Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer hang cseng össze a dicsőítés hatalmas kórusában.” – *A Nagy Küzdelem*, 601.

Ki fog elkészülni?

A bibliai kifejezés szerinti „győzedelmes” szó azokat jelöli, akik örökéletet örökölnek. Isten Igéjében minden ígéret a győzőknek szól, és mindannyian részt veszünk a küzdelemben. Önmagunk ellen harcolunk mivel legnagyobb ellenségünk az „én”. Fontos, hogy engedjük Krisztus erejét küzdeni az önzés, a büszkeség és más bűnök elleni harcainkban. A bennünk élő óriás ellen kell viaskodnunk. Viszont az én, nem az egyetlen legyőzendő ellenség. Van egy másik nagy ellenség – a világ. Le kell győzni a világot minden hiábavalóságával, gyönyörével és bűnével. Mindezek mellett azonban van egy főellenségünk – Sátán. Viszont a győ-

zelem elérhető számunkra. Krisztus igazságosságával befedve mindenki részesülhet elegendő képességgel, hogy győztes legyen. Mindazok, akik naponta legyőzik a világot és annak kísértéseit, alkalmasakká fognak válni a menny számára.

„Hogy szent lehess a mennyben, először szentnek kell lenned a földön. Jellemtulajdonságod, amit ez életben dédelgetsz, nem változik meg a halál vagy a feltámadás által. Ugyanazzal az érzéssel jössz ki a sírból, mint amit tanúsítottál otthon és a társadalomban. Jézus eljövetelkor nem változtatja meg a jellemet. Az átalakítás munkáját most kell elvégezni. Mindennapi életünk meghatározza sorsunkat. A jellemhibákat meg kell bánnunk, és le kell győznünk Krisztus hatalma által, és Krisztust tükröző jellemet kell kialakítanunk ebben a próbaidőben, hogy alkalmassá legyünk a fenti lakóhelyre.” – *Manuscript Releases*, vol. 13, p. 82.

„Akik pedig, noha az igazság teljes világossága fénylett lelkükbe, s hitvallomásukhoz méltó életet kellett volna élniük, de engedtek a bűn csábításainak, bálványokat állítottak fel szívükben, beszennyezték lelküket Isten előtt, s megfertőzték részestársaikat a bűnben, nevüket kitörlik az életnek könyvéből és éjféle sötétségben maradnak.” – *Bizonyságtételek a Lelkészeknek*, 210.

Felhívás

Szomorú azt tudni, hogy a világ népességéhez képest csak kevesen fogják élvezni azt a kiváltságot, hogy a mennyben lehetnek. Csak nagyon kevesen lesznek örökélettel megjutalmazva. Az élet gondjaival elárasztva, világi dolgok hajszolásában elmerülve, és az érzékek gyönyörét keresve, milliók és milliók zárják le földi életüket oktalan lényekként, remény és megváltás nélkül.

„A milliárdok közül, akik a földön élnek, kevesen menekülnek meg az örök életre, miközben sokan, akik nem tökéletesítették lelküket az igazság iránti engedelmisséggel, a második halálra jelöltetnek ki.” – *Maranatha*, 267.

Szintén nagyon szomorú, hogy csak kevés fiatal fog örökéletre találni. Elcsábítva a világtól és a bűn varázsától a 21. század fiataljai messze távo-

lodtak Istentől. A legtöbbjük csak önmaga szórakoztatására él. Nem nézik az örök érdekeket és megvetik a megváltás keresését. Nyomasztó látvány!

„Hogyan tudjam elviselni azt a gondolatot, hogy korunk ifjúságának túlnyomó része nem fogja elérni az örökélet mértékét! Bárcsak elülne a hangszerek hangja és többé ne töltenének annyi időt a maguk kedvtelésével. Bárcsak kevesebb időt pazarolnának a ruházkodásra, a felesleges beszélgetésekre és a jó tapasztalatkért őszintén, buzgón imádkoznának Istenhez. Nagy szükség van a mély önvizsgálatra Isten szavának fényénél. Mindenki tegye föl a kérdést: 'Hibátlan-e vagy romlott a szívem? Megújultam-e Krisztus által, vagy még mindig érzéki maradtam szívemben a külsőre öltött új ruha alatt?' Állítsuk magunkat Isten ítélőszéke elé és lássuk meg az Ő világosságában, van-e valamilyen titkos bűn, valamilyen tisztátalanság vagy bálvány, amelyeket nem vetettünk el. Imádkozzunk, ahogyan még sohasem imádkoztunk, hogy Sátán csalásai meg ne tévesszenek.” – *The Faith I Live By*, p. 313.

A próbaidő ajtaja még nyitva áll. A kiváltság, hogy Krisztussal éljünk, és hogy örökre üdvözüljünk, még elérhető számunkra. Ne kockáztassuk, hogy elveszítsük a mennyet. Használjuk ki az arany lehetőségét annak, hogy a megváltottak között lehetünk. Nem lesz második lehetőség. Most van az alkalmas idő (2Korinthus 6:12.). Ámen!

Az Idő Próbája

E denben elveszett, jött a hír:
Meváltás csak annak ki Messiás vérével bír!
Történt később, hogy volt ki bárkát épített –
Előreszólt, s az özönvízre intett.

Maradt hasonló mára is, hisz a világ kerget
Sietős léptekkel többet és még többet.
Az Ige mégis békét nyújt s szeretetet:
„Néked készítettem Én a mennyben helyet.”

Biztonságban tartó buzdítás támadott:
„Gyermekem ne légy az ki megfáradott;
Mert próba van veled, és a bánat befed –
Viszont mindaz mi jó, a legjobb teneked.”

Nehézségek látnak napvilágot,
Amik könnyekre, sóhajra adnak indokot.
Azonban minden kín látható a magasból
Vigyázó szemek gondosságából.

Itt lesz nemsokára az üldözés –
Arra ki hűséges a túrhetetlen szenvedés.
Soha ne feledd, hogy e világ elmúlik,
S küszöbön áll mindenkire, hogy megítélik.

Az idő rövid, ez jelek által megerősített,
Közvetlen közelben az elvégeztetett.
Megbízásunk határozott, feladatunk köztudott:
Nagyobb buzgósággal védj az igazságot!

A földet dicsőség tölti be mely isteni,
Az óra csakhamar éjjélre fog inteni.
A próféciák képesek mind valóra válni;
Az idő próbájában pedig az üzenet megállni.

A gondolat mily megnyugtató,
Hogy nem véletlen jön mi tudható.
Szól a Mester, „Hogy meglepődj, nincs miért –
Emlékezz, előre megmondtam, ím ezért.”

– B. Monteiro –